1923
65
1988

Nr. 4 BALANDIS 1988 APRIL

SKAUTŲ AIDAS

Nr. 4 BALANDIS 1988 APRIL

USPAS497-840

Oficialus LIETUVIŲ SKAUTŲ S-GOS organas
Įsteigtas 1923.III.15, Šiauliuose, Lietuvoje
Leidžia LSS TARYBOS PIRMIJA

Prenumerata metams - $5.00
Garbės leidėjo prenumerata - $25.00
Garbės prenumerata - $10.00
Prenumeratų kainos US doleriais

Redaktorius
v.s. Antanas Saulaitis, SJ
2345 West 56 Street
Chicago, IL 60636

Administratorė
v.s. Albina Ramanauskienė
4613 W. 106 Pl.
Oak Lawn, IL 60453

SKAUTU AIDAS
THE SCOUTS' ECHO

A Lithuanian youth magazine, published monthly except July and August by **The Lithuanian Scouts Association.** Not for profit Illinois Corporation.

Subscription $5.00 yearly,
single copy 50 c.
Subscriptions are in US currency

Second Class Postage paid at Chicago, Illinois

- **Office of Publication**
SKAUTU AIDAS
2345 West 56 Street
Chicago, IL 60636
- **Managing Editor**
Albina Ramanauskiene
4613 W. 106 Pl.
Oak Lawn, IL 60453

Viršelyje: mediniai margučiai išdeginti sesės G. Treinienės.

DU SVEIKINIMAI

Nuoširdžiai sveikiname „Skautų Aidą", švenčiantį 65-rių metų žygio sukaktį:

AIDĖK DAR ILGUS METUS!

Chicagos Skautininkių Draugovė

Sveikiname sukaktuvininką SKAUTŲ AIDĄ, per 65-rius metus auklėjusį lietuvišką jaunimą tėvynėje ir išeivijoje, tobulinusį daug skautiškos spaudos bendradarbių, kėlusį vyresniųjų nuotaikas, spindėjusį mūsų visų rūpesčiais — lūkesčiais.

Gyvuok, budėk ir toliau skautiškų idealų tarnyboje!

SYDNEJAUS SKAUTŲ ŽIDINYS

LSS TARYBOS PIRMIJOS KONKURSAS

Prel. s. Juozo Prunskio Lietuvių Skautų sąjungos Tarybos Pirmijai skirtos premijos aptarimas. Premija skirta skautiško jaunimo kūrybai religinėmis ar kitomis charakterį ugdančiomis temomis.

Nutarta skelbti rašinio konkursą. Konkurso dalyviai skirstomi į tris amžiaus grupes:

iki 14 m.,
iki 18 m.,
iki 25 m.

Rašinys — netrumpesnis 1,500 žodžių.

Temos:

1. „Mano Lietuva", ta, kurioje aš gyvenu. (Kaip „Mano Lietuvą" sudaro šeima, lituanistinė mokykla, tradicijos, organizacijos, parapija).
2. Kaip aš suplanuočiau ir pravesčiau VII Tautinę stovyklą.
3. Lietuva, kurią aš aplankiau.
4. Kelionė į karaliaus Mindaugo krikštą.

Autorius pasirenka rašinio formą: vaidinimą, apsakymą, fantaziją.

Premijos: kiekvienai grupei skiriama:

I grupė — 100 dol., 75 dol.
II grupė — 150 dol., 100 dol.
III grupė — 200 dol., 150 dol.

Vertinimo komisija — „Pelėdų" skiltis.

Rašiniai siunčiami iki š.m. birželio 15 d., adresu: v.s. Irena Kerelienė, 8710 W. 123rd St., Palos Park, Illinois 60464.

VYSK. PAULIUS LINKI

VILTINGO KRISTAUS PRISIKĖLIMO!

Su džiaugsmingu Aleliuja švenčiame Velykas.

Velykos yra ne tik istorinio Kristaus prisikėlimo fakto minėjimas, bet ir gėrio prieš blogį, tiesos prieš melą, gyvybės prieš mirtį pergalės šventė. Velykų paslaptimi yra pagrįstas visas mūsų krikščioniškasis gyvenimas.

Pirmieji krikščionys savo nesvyruojantį tikėjimą į Kristų išreikšdavo pasisveikinimo žodžiais: „Jis prisikėlė".

Kristaus priešai pajėgė žmogaus prigimtį prisiėmusį Dievo Sūnų prikalti prie Kryžiaus, bet buvo ir yra bejėgiai išlaikyti Jį kape. Jie sugebėjo surasti Judą išdaviką ir papirkti kapą saugojusius kareivius: „Sakykite, kad jums bemiegant atėję Jo mokiniai naktį Jį pavogė" (Mt. 28, 12-13), tačiau jie nepajėgė sustabdyti apaštalų liudijimo, jog Kristus, laisva valia prisiėmęs kančią ir mirtį, tikrai prisikėlė ir yra su mumis iki pasaulio pabaigos (Mt. 28, 18-20).

Ši Didžiosios Savaitės ir Velykų ryto drama kartojasi žmonijos gyvenime iki pat mūsų dienų. Kartais net atrodo, kad blogis, melas ir mirtis laimi. Bet dviejų tūkstančių metų krikščionybės istorija liudija, kad tai yra normalus ideologinės kovos procesas, turįs atovaizdį net gamtoje. Kaip po kiekvienos gyvybę apmarinusios šaltos žiemos ateina naują gyvybę nešantis pavasaris, taip ir po kiekvieno tariamo krikščionybės sunaikinimo ji atbunda su nauju gyvastingumu.

1941 m. sausio 12 d. Sovietų valdžia uždarė paskutinę kunigų seminariją Lietuvoje. N. S. Pozdniakovas atvykusiam su skundu vyskupui V. Brizgiui patarė pradėti galvoti apie naujos profesijos įsigijimą, nes greit neturėsiąs ko veikti: „Kas buvo pasiekta Rusijoje per 20 metų, Lietuvoje bus atlikta dvejų-trejų metų laikotarpy" (Liet. Archyvas, p. 61).

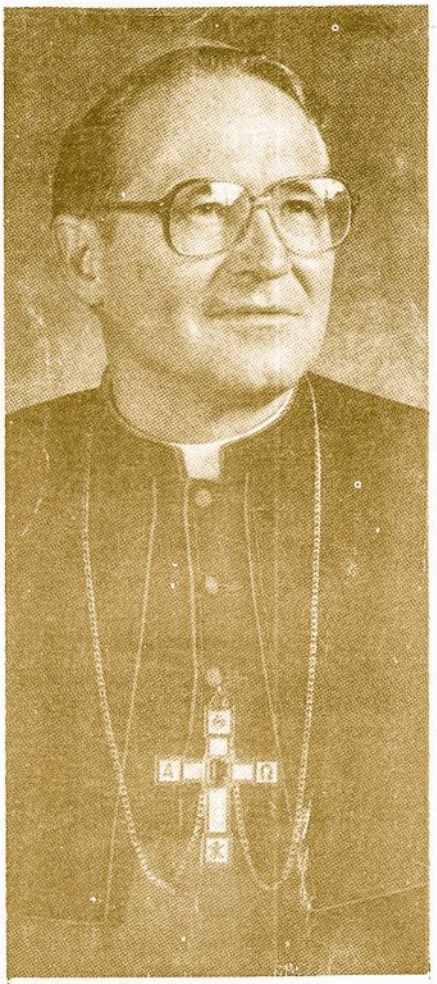

Vyskupas Paulius

Po 45 metų okupacijos, minint mūsų tautos krikšto sukaktį, Lietuvos vyskupai reiškė džiaugsmą, kad „daugėja subrendusių ir jaunų žmonių, aiškiai ir gražiai išpažįstančių savo tikėjimą". O Sovietų religinių reikalų komiteto pirmininkas Konstantinas Kharchov pripažino, kad po 70 metų ateistų pastangų tarp 10-20 nuošimčių visų Sovietų Sąjungos piliečių yra tikintys ir kad pagal oficialią statistiką 1986 metais buvo pakrikštyta 774, 747, o su bažnytinėmis apeigomis palaidota 1,179,051 asmuo (Nauka į religiya, Nr. 11, 1987).

Uzbekijos komunistų partijos dienraštis „Pravda Vostoka" faktais konstatavęs religinį atgimimą, ypač jaunimo tarpe, susirūpinęs klausia: „Šiandien jaunavedžiai iš santuokos biuro eina tiesiai į bažnyčią. Rytoj krikštys savo vaikus, o kas atsitiks poryt?" Atsakymą dienraščiui pateikia ortodoksų kunigas disidentas Dimitrijus Dudko: „Religiją galima nustumti į gyvenimo užkampį, bet tam tikru momentu žmogus vėl grįžta prie Dievo, gyvybės šaltinio. . ."

„Jauni žmonės, kurie visuomet yra jautrūs bet kokiam aktualiam gyvenimo procesui, pradėjo domėtis religija, kuri respektuoja gyvenimą, ir to niekas nepajėgs sustabdyti. Kada ateina pavasaris, nesvarbu, kaip giliai yra įšalus žemė, — pavasaris neišvengiamai ateis. Religinis pavasaris čia (Sovietų Sąjungoje) jau prasidėjo" (Our Hope).

Kristaus asmeniniame gyvenime Didįjį Penktadienį nuo Velykų ryto skyrė trys dienos. Koks metų skaičius skirtas mūsų tautos Didžiajai Savaitei, težino tik vienas Dievas. Tačiau religinis atgimimas, besireiškiąs okupuotoje Lietuvoje ir visoje Sovietų Sąjungoje, mums teikia daug gražių vilčių.

Linkėdamas visiems džiugių ir viltingų Kristaus Prisikėlimo švenčių, prašau neužmiršti Lietuvos tikinčiųjų prašymo malda ir atgaila pagreitinti Lietuvos prisikėlimą.

Vyskupas Paulius A. Baltakis, OFM

MINTYS ŠV. JURGIO DIENAI

Sek skautų globėją šv. Jurgį: naikink pikta pasaulyje, o pirmiausia pačiam savyje.

Šeštasis skautų įsakymas

* * *

Skautų šūkis yra gražiausias iš gražiausių: Dievui — Tėvynei — Artimui. Belieka tuos šūkius gyvenime realizuoti. Tai tačiau padarys tik jūsų pačių pastangos ir jūsų vadų sumanumas, pajėgumas pažadinti tas gerąsias jėgas, kurios glūdi jumyse.

vysk. V. Padolskis

Didvyris nėra tik tas, kuris miršta dėl savo įdėjos, bet ir tas, kurs nuolat rūpinasi savo įdėjos įgyvendinimu. Net ir smulkūs kasdieniai darbai, ypač geri darbai savo artimui, reikalingi pasiaukojimo, kilnios sielos, meilės savo broliui ir seseriai, ištikimybės savo siekiamiems tikslams.

v. s. kun. Pr. Garšva, MIC

* * *

Idealo siekimą skautai neišsiskiria iš kitų žmonių, bet ryškiai skiriasi to idealo siekimo būdu. Tam tikslui skautai turi atskirą jauniesiems pritaikytą auklėjimo metodą. Čia skautas išmoksta paprastu praktišku būdu tarnauti Dievui, Tėvynei ir Artimui ir toje triguboje tarnyboje pasižymėti — būti riteriu. Todėl jis iškilmingai duoda įžodį ir bučiuoja vėliavą, kuri tą kilnų idealą vaizduoja.

v. s. kun. Št. Kulbis, SJ

* * *

Žmogus yra trapus savo pasiryžimuose ir savajame gėrio, grožio ir tiesos siekime. Šios dienos gera valia dažnai subyra prieš rytdienos sunkumus bei kliūtis. Skautybėje ir tai yra pramatyta, įrašant į vėliavą ir širdis šūkį BUDĖK! Šis šūkis yra aidas Kristaus perspėjimo: „Budėkite, kad neįpultumėte į pagundą", o tai reiškia būti visada pasiruošusiems atlikti savo pareigas.

tėvas A. Kezys, SJ

* * *

Reikia ne tik vien žinoti, matyti mūsų garbingos sąjungos nuostatus, bet — svarbiausia — pagal juos gyventi. Susikaupę apmąstykime, ar sąžiningai atliekame savo pareigas mokyklai, šeimai ir savo pavergtai Tėvynei.

s. Vyrvaldas

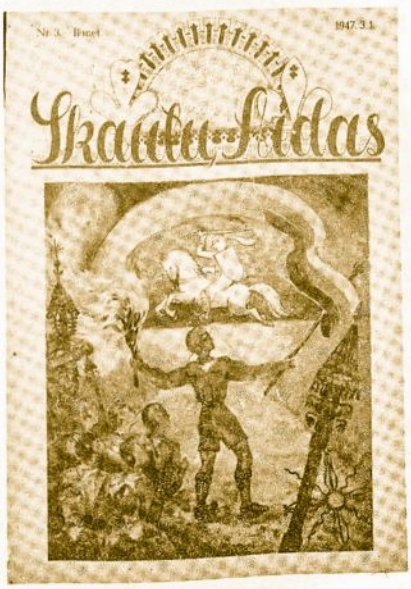

„EI, PIRMYN Į TAUTINĘ STOVYKLĄ!"

Šiais metais dainuodami II-osios Tautinės stovyklos dainą, jos žodžius ypatingu būdu suprantame: juk VII-toji TS įvyks Septynių kalnų stovyklavietėje, Kensington, Ohio 1988 rugpjūčio 14-24 dienomis, o papildomosios stovyklos — kitose vietose ir kituose žemynuose.

Paskutinėje Tautinėje stovykloje 1978 metais (Paxton, Mass.) dalyvavo tik trys, stovyklavę pačioje pirmojoje (tuo metu vadintoje Didžiojoje) Tautinėje stovykloje 1928 m. prie Nemuno kranto. Kiek prieš 60 metų stovyklavusių sutiksime septintojoje?

Lietuvių skautų ir skaučių stovyklos per tuos 70 metų nuo įkūrimo Vilniuje 1918 lapkričio 1 d. į mūsų sąjūdį įaugino daug gražių lietuviškų ir skautiškų papročių. Kai mažėja labai anksti stovyklavusių skaičius, tų gerų skautiškų dalykų krivūlės nešėjai tampame mes, kurie ruošiamės VII-tojoje stovyklauti, joje vadovauti ar bent stovyklą aplankyti.

Kokie gražiausi prisiminimai tų, kurie dalyvavo Tautinėse ir jubiliejinėse stovyklose? Kurie vertingiausi? Ką pasaulio skautijos nariai ir vadovai veikia didžiosiose stovyklose, kuriose būna net dešimtys tūkstančių stovyklautojų? Ko galime iš kitų patirties pasimokyti?

Kokie yra šių laikų reikalavimai, skirtingi nuo paskutiniosios ar ankstyvesniųjų stovyklų? Kiek sueigų per metus ir iškylų vykdavo, kai susirinkome į IV, V, VI TS ir kiek dabar 1987-1988 metais mūsų skautai ir skautės iškylauja ir užsiima mokslo metais? Kokie „anais laikais" buvo vienetai skaičiumi ir šiandieną, kai turime labai daug mažų vienetų ir kai kurie tuntai prilygsta senų laikų draugovėms?

Kuriuos skautiškus užsiėmimus ir lietuviškas temas reikėtų šioje stovykloje pabrėžti? Kaip pasiruošime vertingai programoje ir stovyklos gyvenime dalyvauti? Koks pagrindinis TS tikslas arba uždavinys, liečiantis jauną stovyklautoją?

Į šiuos ir panašius klausimus atsakė III Tuntininkų konferencijos dalyviai būreliuose spalio 10-12 dienomis. Štai jų mintys:

DABARTINIAI PROGRAMOS POREIKIAI: vyresnio amžiaus jaunimas, vadovų lavinimas, skautiškos lavinimo priemonės, nauji skautiškos šeimos nariai, vadovų bendradarbiavimas ir veiklos planavimas, lietuviškumo jausmas šeimoje, skautiškas nagingumas, skautiškas pareigingumas ir atsakomybės jausmas, dainos ir broliškumas, lietuvių kalba, lietuviškoji šeima, Lietuva praeityje ir dabar.

REIKIA MOKĖTI IR ŽINOTI: skautiškus ženklus ir uniformas, skautų tradicijas, lietuviškus papročius, lietuvių kalbą, virimą, dainas, tautinius šokius, pirmąją pagalbą, įstatus ir įžodžius, apie skautišką seseriškumą ir broliškumą. **SKAUTŲ AMŽIAUS:** žaidimai, sveikata, rankdarbiai, gerasis darbelis, ugnies kūrimas, skautiškumas. **PRITYRUSIŲ:** pirmoji pagalba, iškylavimas, stovyklavimas, kaip stovyklai reikmenis sudėti ir tvarkingai apsirengti, mazgai, vartų ir lapinių statyba, lauko virtuvė, žemėlapis, gamtos pažinimas, dainos, matavimas, signalizuotė, žygiavimas. **VYRESNIEJI:** pirmoji pagalba ir kaip mokyti mažesnius (pvz. siūloma, kad kiekvienas vilkiukas ir paukštytė turėtų vyresnį brolį ar seserį).

DIENŲ TEMOS: juodo kaspino diena, lietuvių santykiai su kitom tautybėm (tarptautinė diena), pasakų, dainų ir ratelių, skautavimas praeityje, mano kilmės diena, kelionė į Lietuvą, aš ir mano vertybės, diena mėnulio šviesoje, susipažinimas su kitom šakom.

YPATINGI UŽSIĖMIMAI (laisvalaikiu, lankymo metu): audimas, margučiai, šiaudinukai, dainavimas, patarlės ir mįslės, specialybių laikas, fotografija, laikraštėlis, virtuvė, vaišės, Lietuvos laisvinimo kampelis, drauginiukų vakaronės, muzikos instrumentai ir orkestrėlis, paruošti gamtos takus, stovyklavietės ir valgyklos bei kitų vietų papuošimai.

ŠVENTĖS: žaidimų šventė, tautiniai šokiai, sportiniai žaidimai, stovyklos gegužinė su valgiu lauke.

Iš šių kelių ištraukėlių matome, kiek daug pastangų ne tik vadovai, bet ir kiekvienas dalyvis įdės iš anksto ir pačioje stovykloje, kad didelėje minioje visi jaustųsi naudingi, skautiškai lavintųsi ir gražiai bendrautų su kitais.

Filisterė

Marija Stankus-Saulaitė

VIEŠNIAI

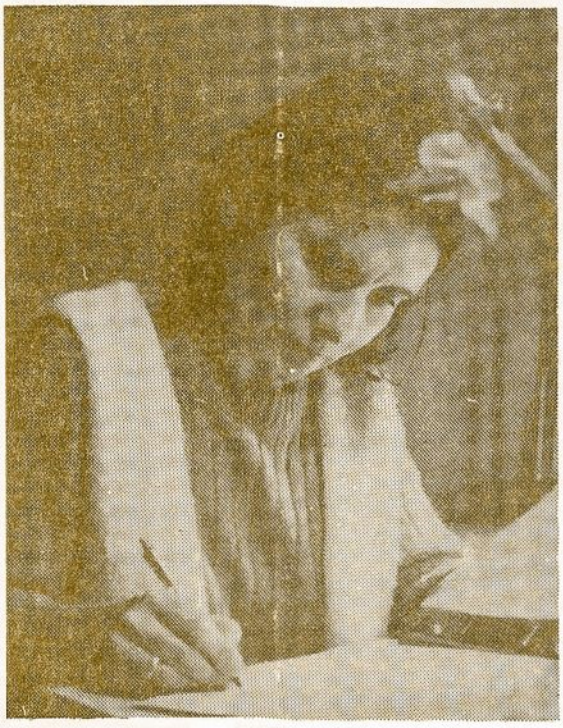

Dukart būsi buvusi arti:
Vilniaus gelsvas slėnis tuomet
ir dabar mūsų baltas kalnas.

Iš albumo išmoktas veidas
kintančioj metų šviesoj
neparuošė vasaros žiedų,
kuriais tave atpažinau,
ir nepramatė tylios žiemos,
kuria tave minėsiu.

Nauji lakštai lygins
paskirų šešėlių kryptį;
tuo tarpu, tačiau,
vienopas vakaro vingis
neria mūsų širdis
lėtai, kantriai,
nors trumpos dienos,
panašiai lemčiai.

.....

Jeigu visi žodžiai brangūs,
kurie įsirėš atmintyje
tavo balsu, tavo linksmu tembru,
kad, juos vėliau girdėdama,
prisiminčiau tik tave,
tik tavo pasakojimą —
per trumpą metų metams?

.....

Šis platus, stebuklingai mėlynas
dangus ne toks, kaip anas,
bet tamsūs, išsišakoję belapiai
medžiai pažįstami ir artimi.

Kaip tau atrodo mūsų siauras takas
per svetimą, savą kraštą?

.....

Nebesusitiksim,
bet liks tai,
kuo dalijomės
vieną žiemą vakaruose,
toli nuo tavo namų.

SKAUTŲ AIDO
REDAKTORIAI PRISIMENA

CIGARETĖS, KAVA IR... TREMTINUKAS "AIDAS"

Praslinko Antrojo Pasaulinio karo siaubas. Pradėjome žvalgytis susiburti krūvon audros nusiaustoje Vokietijoje. 1945 m. liepos mėn. 1 d. pasirodo v.s. dr. V. Čepo pirmasis šauklys - įsakymas lietuviams skautams organizuotis ir atgaivinti Lietuvos skautų veiklą tremtyje. Detmolde, anglų zonoje, sudaroma laikinoji Lietuvių Skautų Brolijos Vadija. Pradeda veikti lietuvių skautų vienetai anglų zonoje, amerikiečių ir prancūzų valdomose zonose. Steigiami vienetai net Austrijoje ir Danijoje. Kaip grybai po gaivingo lietaus sparčiai auga vis nauji vienetai. Jau spalių mėn. 26-29 dienomis įvyksta laikinosios LSB Vadijos šaukiamas vadovų suvažiavimas Detmolde. Čia išrenkama demokratišku būdu Vyriausiuoju Skautininku v.s. dr. V. Čepas ir kiti vadijos nariai.

Spalio mėn. atgaivinama vadų ir vadovių žurnalas "Skautybė", kurios redaktorium paskirtas s. R. Giedraitis. Iki metų pabaigos pasirodė "Skautybės" 5 numeriai, rotatorium spausdinti.

1945 m. gruodžio mėn. 7 d. LSB Vadija nutarė savo posėdy (prot. nr. 10) atgaivinti Nepriklausomoje Lietuvoje ėjusį "Skautų Aidą". Sudaryta redakcinė kolegija iš s. R. Giedraičio, ps. F. Prekerio ir ps. A. Krauso. Ši redakcinė kolegija, vos pradėjusi dirbti, buvo išblaškyta. Brolis Felicijus išsikėlė gyventi į Blombergą, brolis Romualdas ėjo atsakingas Vadeivos bei kitas pareigas. Pasilikau vienas redaguoti "Skautų Aidą". Pradžia buvo labai sunki. Neturėjau jokios skautiškos literatūros, jokių paveikslų ir bet kokios kitos medžiagos. Laimingu būdu gavau iš savo kaimynės, sesės Grožvydos Giedraitytės du Lietuvoje spausdintus spalvotus paveikslus: Pažaislio Skaučių Stovyklą ir Panemunės Skautų Stovyklą. Šiuos panaudojau pirmųjų dviejų numerių viršeliams.

Ant. Krausas

LSB Vadija nutarė 1946 m. vasario mėn. 1-2 dienomis sušaukti Wiesbadene, amerikiečių zonoje, tuntininkų ir vietininkų suvažiavimą. Pasiryžau, žūt būt, į tą suvažiavimą nuvykti su pirmuoju "Skautų Aido" numeriu. O tai įvykdyti nebuvo paprastas dalykas. Popieriaus gavimas sudarė sunkiausią problemą. Už pinigus jo nebuvo galima gauti, o tik už cigaretes ir kavos pupeles. Ir taip daug kliūčių nugalėjus, tremtinukas "Skautų Aidas" pasirodė savo pirmu žingsniu 1946 m. sausio mėn. 15 d., pasipuošęs Pažaislio Skaučių Stovyklos spalvuotu viršeliu, 8 puslapių. Ir koks buvo džiaugsmas, kad galėjau jį nusivežti į Wiesbadeną ir padalinti suvažiavimo dalyviams! Stiprėjant skautiškai veiklai ir augant bendradarbių skaičiui, augo ir "Skautų Aidas" pradėjęs nuo 8 puslapių ir su laiku išaugęs iki 40 pusl., pasirodydavo dažniausiai keturių spalvų viršeliais.

* * *

Vokietijoje 1948 m. įvedus naują valiutą, teko pavartoti ir įtempti visas jėgas, baigiant redaktoriaus darbą. Už paskutinį tremtinuko "Skautų Aido" numerį, kuris pasirodė valiutai pasikeitus, spaustuvė išrašė sąskaitą DM, kuri buvo didelė ir beveik neišlyginama. Tiekimo Skyrius, kuris visą laiką neblogai talkino spausdinimui, po valiutos pakeitimo nustojo galios ir paskelbė bankrotą. Spaustuvė reikalavo apmokėti sąskaitą ir grasino S-gai teismu. Su spaustuve pasiderėjus, sąskaitą už spausdinius buvo sumažinta, bet vis buvo reikalinga sudaryti apvali sumelė DM. Kad prieš išvykstant iš Europos būtų galima atsiskaityti su spaustuve, pasiryžau išleisti skiltininkams labai reikalingą knygą "Tau Skiltininke!" s. E. Reikeno ir mano paruoštą. Smarkiai padirbėjęs keletą savaičių, ją atspausdinau. Augustdorfe, Detmolde ir Blomberge aplankiau visus tautiečius ir platindamas beldžiausi į kiekvienas lietuviškas duris, paskelbiau visuotiną skautiškų leidinių platinimo mėnesį jau pakrinkančiuose dėl emigracijos vienetuose visoje Vokietijoje. Su dideliu užsispyrimu ir pasiaukojimu pravestas platinimo mėnuo įgalino apmokėti spaustuvei už "Skautų Aidą" sąskaitą, išrašytąją naująja valiuta. Didysis rūpestis nugalėtas ir užbaigęs sėkmingai darbą kaip "Skautų Aido" redaktorius ir Spaudos Skyriaus vedėjas, 1949 m. išemigravau ir aš su savo šeima į tolimąją Australiją.

v.s. Antanas Krausas,
(1905 - 1970)

TORONTIŠKIO "SKAUTŲ AIDO" DARBUOTĖJE

v.s. Č. Senkevičius

Kai vis prisimenu Toronte leistą (1951-1963) „Skautų Aidą", nėra įmanoma apie šį laikotarpį galvoti atskirai, be v. s. Stepo Kairio. To laikotarpio „Skautų Aidas" ir brolis Stepas buvo tartum vienas kažkoks neatskiriamas junginys, ypač pirmieji šešeri metai, kai tas gyvas ir reikšmingas, dabar jau 65-rius metus švenčiąs žurnalas, buvo jo redaguojamas. Tikrai neužtektų pasakyti „redaguojamas": brolis Stepas tuo redagavimu gyveno. Tai buvo jo gyvenimas. Retas žmogus, gal tik koks preciziškas chemikas, kokiu jis ir buvo, tegalėtų save taip sulieti su pasiimtu darbu, kad rodytis galėjo, jog ne jis „Skautų Aidui", bet „Skautų Aidas" jam buvo reikalingas.

Po jo septynerius metus man teko tęsti jau gerai įsibėgėjusį darbą, ir praėjo metai, kiti, kol brolis Stepas galėjo kiek „atvėsti", pradėjęs nertis į kitas mūsų skautybės darbuotes: buvo išrinktas Brolijos Vyr. Skautininku, o vėliau — prieš savo neilgo gyvenimo pabaigą — entuziastingai darbavosi su skudučių, birbynių ir kanklių skautiškomis grupėmis.

Grįžtant prie pirmųjų šešerių metų Toronte, tų „vaiduokliškų" užsiėmimų naktimis — straipsnių skaitymas, taisymas, laužymas, korektūros, brolio V. Bričkaus iliustracijų parinkimai, sekančio numerio planavimai, laiškai bendradarbiams, telefoniniai pokalbiai ir. . . atšalusi arbata — suvirpa širdelė, kad vis dėlto tada buvome laimingi. Gatvės jau seniai būdavo ištuštėjusios, kai vienas kitam pasakydavom „iki rytojaus". . . O tų rytojų — nesuskaičiuojama virtinė. Vienas pasibaigia, prasideda kitas. Tada buvo stipriai tikėta, kad skautininkų įžodį davusių žmonių privilegija yra dirbti skautiškai lietuvišką darbą pasirinktoje srityje. Veiklai teikta pirmenybė prieš visas kitas gyvenimo uždedamas pareigas. Tokios sampratos šviesoje nebuvo sunkios tos „vaiduokliškos" naktys. Atvirkščiai — jos buvo savotiškai malonios. Ir jei šiandien kas paklaustų, ar visa tai norėčiau pakartoti, atsakymas būtų: TAIP! Klausimas vienas: ar užtektų jėgų, prabėgus 35-riems metams nuo anų atmintinų brangių dienų ir naktų?

Vertėtų nors mintį palikti apie idėjos jaunystę ir nemirtingumą, apie tą amžinai liepsnojantį laužą, nuo kurio vieni nueina, bet kiti ateina. Keičiasi veidai ir vardai, bet lietuviškos skautybės laužas vis vienodai liepsnoja. Jo žiežirbų dar ir dabar galima užtikti net ir okupuotos Lietuvos sunkmečiuose.

v. s. Č. Senkevičius

STEPAS KAIRYS GYVAS MŪSŲ PUSLAPIUOSE

1963 m. minint mūsų žurnalo 40 metų sukaktį, v. s. Stp. Kairys rašė:

„Skautų Aidas" mums visuomet buvo ir yra kaip vėliava. Iš jo puslapių Lietuvoje, Vokietijoje ir Kanadoje dvelkė ir dvelkia kilni skautiška dvasia, kurioje brendo ir bręsta lietuviškoji skautija savoje žemėje ir svetimuose kraštuose. Ši dvasia mums kalbėjo ir kalba ne apie materialines vertybes ar naudą, bet apie auką, tarnybą ir meilę artimui, kurios tik vienos kilnina žmogų ir teikia laimės šiame nerimo ir savanaudiškumo pilname pasaulyje. „Skautų Aido" puslapiai mus mokė ir moko ne „kaip gerai uždirbti", bet kaip būti sese sesei, broliu broliui, moko mus tų pačių svarbiausių „tarpusavio eismo taisyklių", be kurių net ir didelės bendruomenės rudija ir žūsta. . ."

KETVIRTĄ KARTĄ SUGRĮŽTANT

Turiu prisipažinti, kad su „Skautų Aidu" nesisekė man nuo 1935-tųjų, kai tuokart su savo bendraskilčiu Vytautu pasiryžome pirmą kartą parašyti į spaudą. Abu jau skaitėme savąjį žurnalą ir „Ateities Spindulius", kuriuos platino ir vis rašyti ragino gimnazijos kapelionas. Sėdome abu atkurti išgyventų nuotykių: Vytautas „Spinduliams", kaip jis tarkavo ir kepė bulvinius blynus, o aš „Aidui" apie skilties iškylą, kurioje pamečiau gražiai padarytą drožinį ir iš darbelių gavau dvejetuką. . .

Netrukus skaitėme Vyto feljetoną: padūkusiai gražiai atrodė, atspaustas per pusantro „A. S." puslapio. Manasis, deja, „Aide" niekad nepasirodė. Tik daug vėliau pagalvojau, jog žiopliai skautai, kurie iškylose pameta daiktus, neverti spaudos puslapių.

Tų pačių metų vasarą penketukas pagėgiškių skautų stovyklavome su Kauno aušrokų tuntu Karmėlavos pašonėje, kur pirmąsyk pamačiau ir „S. Aido" redaktorių. Suprantama, jog sąskaitų suvesti dėl neįdėto rašinio negalėjau: tuomet vien sužinojau, kad anas apsilankėlis į mūsų palapinių ratą (kurin mane priskyrė) buvo stovyklos viršininkas; o aš — baikštus provincijos dvylikmetis opiakojis, patekęs tarp laikinosios sostinės guvių brolių, kurie savo drauginiką vadino „Sol" (Druskius?), skiltininkas rytais mus keldavo, šaukdamas „ei, chebra!", šalia manęs gulintis brolis pasiūlė „nušklenkinti" į miestelį ir pan.

Anam stovyklos viršininkui (šiapus Atlanto vėl tapusiam „S. Aido" redaktoriui) atleidau tik po 35-rių metų Chicagoje, kai jis 1970 m. pakvietė mane prie šio žurnalo vairo.

Neįprastai teko pradėti, nes pirmą pusmetį skaitytojus lankė net du žurnalo komplektai: naujojo vairininko Chicagoje redaguojamas ir praėjusio pusmečio besivėluojantis Oakvillės redakcijos, įstrigęs Putnamo seselių spaustuvėje. Nei darbo romantikos nebuvo, apie kurią girdėjau iš buvusių redaktorių ar bendradarbių. Tačiau darbo tvėrėmės su ūpu, darėme daug eksperimentų: sesės Alės puslapiai su drabužėliais, Vlado lankstinukai žurnalo viduryje bei vis nauji margaspalviai viršeliai, humoro puslapio įvedimas (ar dar pamenate Broniaus ir Aleksandro „Drimbą"?) ir t. t. Trumpai susumuojant: bandyta „Aidui" suteikti skirtingą nei iki tol žurnalistinį atspalvį, kurio gaires nustatė mūsų kolegijos narys brolis Balys.

Naujoves išbandydami — klydome, pasitaisydavome ir vėl mėginome iš naujo, tobulėjome. . . Patys džiaugėmės, vienas kitas pagyrė, tačiau netrūko ir tokių, kuriuos šokiravo naujos, neįprastos antraštės, kitiems nepatiko, kad panaikinome krūvą senųjų skyrelių, religinio rašinio autorius išbarė mane, kaip aš drįsęs išbraukti vieną jo teksto kablelį; Bostono skaitytojas atsisakė žurnalo, nes šis — jo žodžiais — tapęs tik vienos vietovės atstovu, o brolis iš L. A. išvadino visai nebroliškais žodžiais, kad drįsome apkarpyti jo rašinį.

Red. J. Toliušis (kairėje) ir nariai Ir. Šerelienė, B. Vindašienė, B. Vosylius dalinasi skautiškos spaudos temomis, Union Pier, MI

Nekaip man sekėsi ir trečią kartą į „S. Aidą" atsigrįžus, kai — nelauktai žurnalui likus be redaktoriaus — skubos keliu telkta redakcinė skiltis. Šį kartą dalykai riedėjo visai priešinga linkme: patirties jau netrūko nei vienam skilties nariui, bet dėl nujaučiamų ir nenujaučiamų aplinkybių pagrindiniai talkininkai vėliau pasitraukė, o man — neoficialiam skiltininkui — neturėjusiam drąsos pasprukti, vėl pusantrų metų teko. . . Manau — nujaučiate, kas nutiko! Stengiausi, tačiau nežinau, ar tai iš tikrųjų buvo redagavimas; greičiau medžiagos įnirtinga medžioklė. Nežinau net, kokios nematomos gijos mane prie to žurnalo tuokart laikė: pareiga ar „spaudos liga"? Gal pastaroji, — juk aš jos apsėstas jau nuo 1947-ųjų...

Ketvirtą kartą. . . (apie tai teks prisiminti, kai žurnalas švęs deimantinę sukaktį).

Juozas Toliušis

TAUTINIŲ STOVYKLŲ PARAŠTĖ

TREČIĄJĄ TAUTINĘ PRISIMINUS: ALPĖSE...

ISAR HORN 1948.VII.28 — VIII.15

Kai pagalvoju apie 1948 metais vykusią III-ją Tautinę stovyklą Bavarijos Alpėse, (Inching Pfunz vietovėje) pajuntu, kiek daug jau užsimiršo gal ir labai svarbių ir įdomių jos įvykių. Tačiau susikaupus, po truputį prieš akis ima ryškėti veidai, kalnų papėdės peizažas, laužų žarijos, pašnekesiai. Ir matau:

Važiuojame stovyklon traukiniu — jaunos „Vilnelės" tunto (Eichstatt) sesės — linksmos ir šiek tiek nekantrios. Kartu su mumis rieda ir tunto „turtas": palapinės, puodai, lovelės. Ypač saugojame savo pačių iš beržo šakų padarytą kryžių; rūpestingai ir ilgai jį kalėme, ir vežamės, kad puoštų mūsų rajoną ir įkvėptų susikaupimo minutei. Tad kelionėje prižiūrime, lyg trapų kristalą — kad kur nesusitrenktų, nesulūžtų gležna šakų koplytėlė.

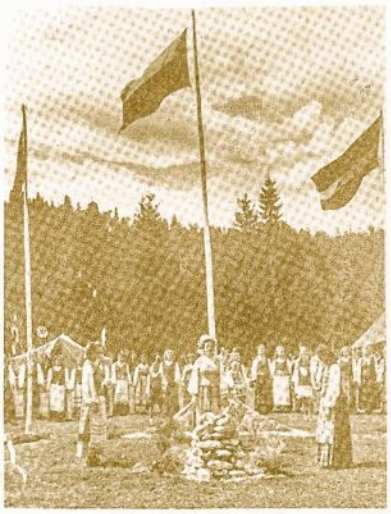

ALPĖS - Atidarymo iškilmių akimirka Seserijos rajone: prie aukuro s. St. Lizdenienė

Pro traukinio langą artėja vis didėjantys Alpių siluetai. Kai kur, traukiniui sustojus, mums moja iš kitų miestų atvykstą stovyklautojai; kai kurie jau pažįstami, kiti — tik malonūs būsimi mūsų stovyklos bendrininkai — broliai ir sesės.

Įsikuriame „Vilnelės" tuntui skirtame rajone, kuris yra prie pat didžiųjų vartų. Gerai: pirmos visuomet pasitinkame svečius ir pirmos galime nubėgti į Brolijos stovyklą. Po keleto valandų įtempto darbo išdygsta palapinės, paruošta virtuvė, stalas, na... ir iškasti „patogumai". Ir mūsų balto beržo šakų kryžius šviečia aukštas, tiesus, išsaugotas ilgam kely. Anapus rajono stiepiasi lieknos eglės, o už jų — Alpės.

Atsimenu drėgnas, lietingas naktis. Kai lašėdavo kam į lovelę pro kiaurą palapinės stogą, suljsdavome po dvi į vieną sausą ir (nežinau kaip?) išsimiegodavom. O iš ryto bėgome į ledinę Isaro upę ir bandydavome gerai nusiprausti, „užsigrūdinti". Žinau, kad kai kada tik akys ir nosis tos šaltos „maudynės" tegaudavo.

Regiu iškilmes, paradus, laužus... Akyse sumirga vadovybė, prieš kurią su baime ir pagarba tempėmės, saliutavom, sveikinome šūkiu. Iš jų jau nemažai iškeliavę „namo", kiti dar su mumis. Kokios tolimos anos dienos, ir kaip gaila kažko, prisiminus.

Žinia — išgyvenom šaltų, lietingų dienų, bet netrūko ir saulės. Buvo nepaprasta su būreliu brolių ir sesių užkopti į snieguotą Karwendel'io viršūnę ir išdidžiai pažengti kelis žingsnius Austrijos pusėn. Buvo gera ruošti laužų programas, susipažinti su daugeliu sesių, brolių. Ir žinau, kad iki šiol išlikę anos tolimos stovyklos įspūdžiai ir vaizdai — saulė, kalnai, šaltai srauni Isaro upė, paradai, rimti vadovybės veidai — jau lydės visas mano likusios kelionės dienas.

Sesė Danutė

... IR PRIE BALTIJOS

Timmendorfer Strand VII.28 VIII.15

(Iš stovyklos dienoraščio)

Atvykome iš Pinnebergo į stovyklą jau pavakare. Kol įsikūrėme, susitvarkėme, tai buvo jau tamsu. Visą laiką lijo ir pūtė smarkokas vėjas, bet mums stovyklinis įkarštis nustelbė tokius nepatogumus, kaip šlapia nugara ar ištižę pokariniai batai. Jau pirmą vakarą ėjome ieškoti draugysčių su

BALTIJA: Jūros dienos paradą veda V. Užubalis

ALPĖS - skautų vyčių "Sliekų" (iš Ingolstadto) palapinė šaltojo Isaro pakrantėje. Dešinėje, arčiausiai upės, sėdi s. Br. Gurėnas, (vėliau pirmasis Chicagos brolių tuntininkas)
skauų

kitų vietovių vadovėmis — slapta, nes vadovybė draudė naktį slampinėti stovykloje. Pagauti, lengvai išsiaiškinome iešką tiekimo skyriaus ir stovyklinių lovelių.

Ryte apsidžiaugėme, nes jau nelijo; girdėjosi tik kažkoks ūžimas. Kiti paaiškino, kad tai Baltija banguoja po audros. Nemačiusiems audringos jūros, buvo labai įspūdinga, kai poros metrų bangos liejosi į krantą.

Pastovyklių vadovybės suorganizavo humoristinį, triukšmingą teismą vyriausiai stovyklos valdžiai. Nužygiavome brezentiniais kibirais ant galvų, tarškindami bliūdais ir keptuvėmis. Paskaitę kaltinimo aktą, ir tik po kelių paaiškinimų „valdžia" susigaudė, kad tai skautiški juokai.

Stovykloje dalyvavo ir mano skautų draugovė iš Aušros tunto; prieš tris mėnesius buvau perdavęs jos vadovavimą, išvykdamas studijuoti. Ją vis aplankydavau, bet buvo gaila, kad jau negalėjau jai vadovauti pačiu gražiausiu skautavimo momentu — Tautinėje stovykloje!

Jubiliejinė diena: pasipuošėm, susitvarkėme rajoną bei palapines, privažiavo daug garbingų svečių. Iškilmingo savaitgalio proga tiekimo skyrius labai sumažino prekių kainas. Vyko iškilmingas ir triukšmingas paradas, kuris mums labai patiko. Vakare laužo programoje rodėme skautiškus pokštus ir prisiminėme netoli esančią Lietuvą, kurios pavergtą pakrantę plove tos pačios Baltijos bangos.

Sporto diena: Vėjas dar nuo vakar stipriai pučia, bet mes nepasiduodame ir vykdome įvairių sporto šakų varžybas.

Penktadienis: stovykla artėja prie pabaigos. Audra pajūryje nesiliauja, — didžiulės bangos veja stovyklautojus nuo paplūdimio. Ruošiame skautų vyčių įžodį kai kurių vietovių kandidatams. Akademikų stovyklos vadija baugina savus stovyklautojus išmetimu iš stovyklos ir prašo būti drausmingiems. Baltijos stovykla paliko neišdildomus momentus ir akstiną tolimesniam skautavimui.

s. m.

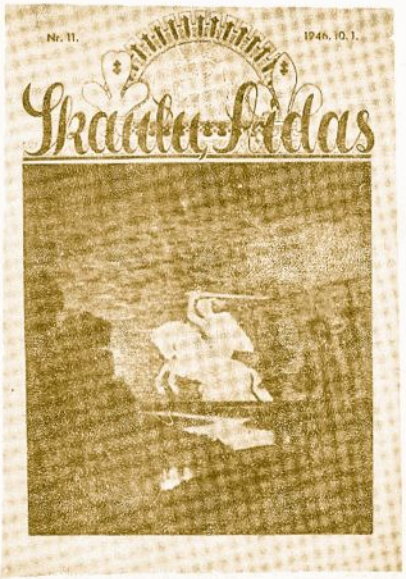

BALTIJA: sesių rajono vadovės - antroji iš kairės stovi viršininkė ps. Z, Juškevičienė

VILKĄMS
PAUKŠTYTĖM
ŪDROMS
BEBRAMS

S A U M P O N Z S A U D C J Į
Y T N B V D Z E Ž G L A B O Ž
E R I C Y A S K A Z E J D Y O
S Y F J T N D M L F G S V J D
L P O M I B I V I R T P I D I
G E R A S I S D A R B E L I S
E V M E R B U A Z A A K N B S
L C A P O I M R V C L E I Y U
T A S Z C V R I T Y T V U B S
O Ž C V B N M U A S I D S G T
N E R T Y U Į S O P J A S D O
A F G J K L Ž C V B A N M E K

SURASK ŠIUOS ŽODŽIUS:
įžodis, Baltija, sustok, Vytis, Vilnius, Darius, geltona, žalia, uniforma, gerasis darbelis.

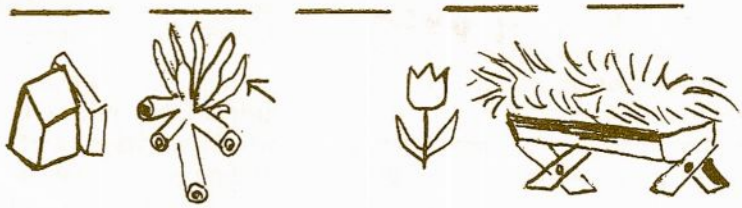

Po kiekvienu piešiniu įrašyk to daikto pirmą raidę. Pabaigus rašyti, gausi paukščio vardą

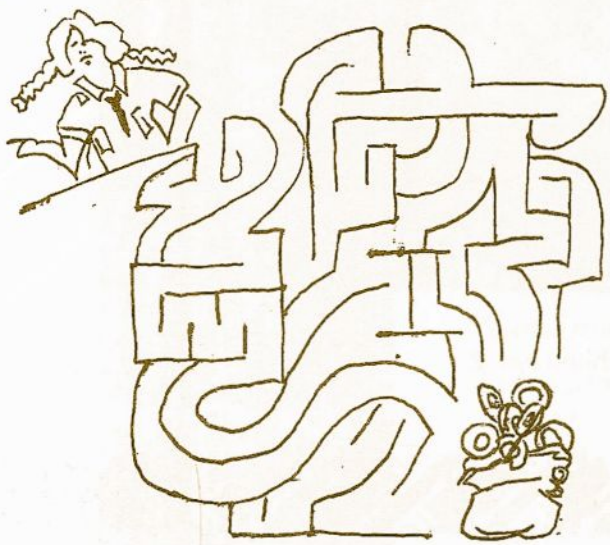

Padėk paukštytei surasti kelią iki saldainių maišo

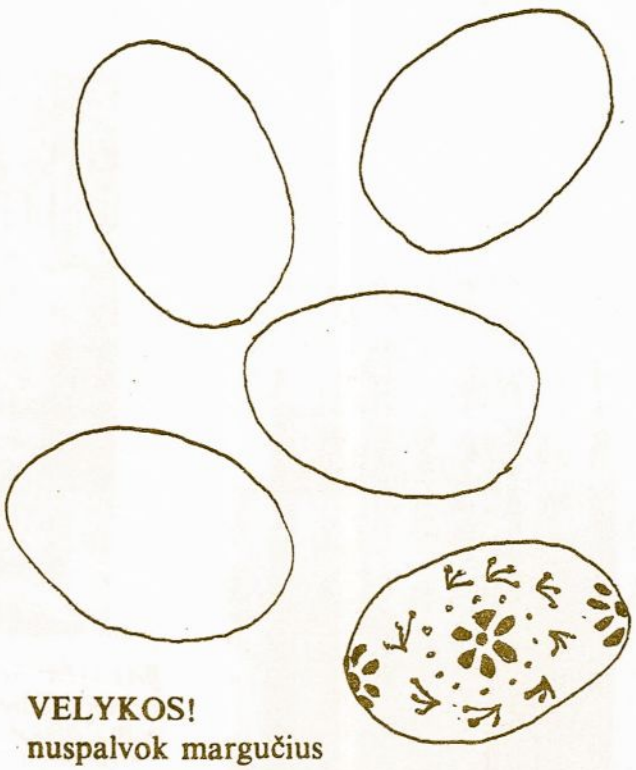

VELYKOS!
nuspalvok margučius

paruošė j.ps. Milda Arlauskienė

TAU, VADOVE

ŽAIDIMAI VYRESNIEMS

(Šie bendruomeniniai žaidimai paimti iš skautų vyčių ir vyresnių skaučių suvažiavimo Beaumont stovyklavietėje 1987 m. spalio 10-12 d.)

1. GIMINĖS. Būreliai po 5 ar 7 žaidėjus. Kiekvienas būrelis savo tarpe suskaičiuoja vidurkį — kiek kas turi brolių ir seserų — ir tą skaičių iššaukia, iškeldami rankas (arba atsistoja, jeigu žaidimo pradžioje sėdi).

2. PANAŠIOS POROS. Visi jieško sau poros, kol suranda asmenį, kuris mėgsta tą patį dalyką, panašiai atrodo, ten pat gimė ar panašiai. Reikia trijų tokių panašumų. Žaidimo vedėjas apklausinėja kelias poras.

3. LAIKRODININKAS. Nustatytos ribos. Visi viduje, žaidimo kieme, laisvai vaikštinėja, o laikrodininkas iššaukia valandas. Kai pasako „vidurnaktis", visi bėga už ribų prieš tai, kai laikrodininkas spėja paliesti. Pagauti žaidėjai padeda kitus gaudyti, bet tik laikrodininkas iššaukia valandas.

4. VISI GAUDOMI. Kiekvienas kitus gaudo. Paliestasis turi ranką dėti ten, kur gaudantysis palietė. Taip pat ir antrą kartą paliestas, deda kitą ranką toje vietoje. Trečią kartą — visai sustoja, nebėga ir negaudo, kol visi yra sustabdyti vietoje.

5. SUSIPAŽINKIME. Poromis, o vienas — be poros. Šis iššaukia kūno dalis, kuriomis poros tur susiliesti. Po kiek laiko sušaukia „iš naujo", ir vis suranda naują porą.

6. TRIKAMPĖS GAUDYNĖS. Visi po tris į vidų susikabina, o ketvirtas iš lauko — šis ketvirtasis grupės narys bando vieną iš trijų rate paliesti, bet negalima pro ratą praljsti ar rankų per ratą tiesti. Gaudomasis yra vienas iš trijų rate, pažymėtas kaklaraiščiu ant galvos ar pn. Kiti du trijulės žaidėjai bando gaudomąjį apsaugoti. Galima ir rankas ant pečių sudėti, vietoj šone laikyti. Galima ir žaisti, kad vienos trijulės gaudytojas gaudo kitos trijulės gaudomąjį, nepaliesdami rankų.

7. KETURKAMPĖ RIKIUOTĖ. Visi sustoja keturkampiu ir atsimena, kur stovi ryšium su viduryje esančiu žmogumi. Šis kelis kart apsisuka ir sustoja kitaip, žiūrėdamas į kitą pusę. Visas kvadratas turi taip pasisukti ir sustoti, kad visi sąryšium su viduryje esančiu toje pačioje vietoje stovėtų.

8. TRAUKINĖLIS. Sudaromi traukiniai iš 4 žaidėjų, kurių pirmasis — garvežys, paskutinis — pašto vagonas. Du žaidėjai yra palaidas vagonas ir geležinkelietis, kuris sviediniu stengiasi į palaidą vagoną pataikyti prieš tai, kai palaidas vagonas prisikabina prie traukinio galo, ir to traukinio garvežys tampa „palaidu vagonu" Traukinėlių tikslas yra išvengti palaido vagono. Rankos ant priekyje stovinčio liemens.

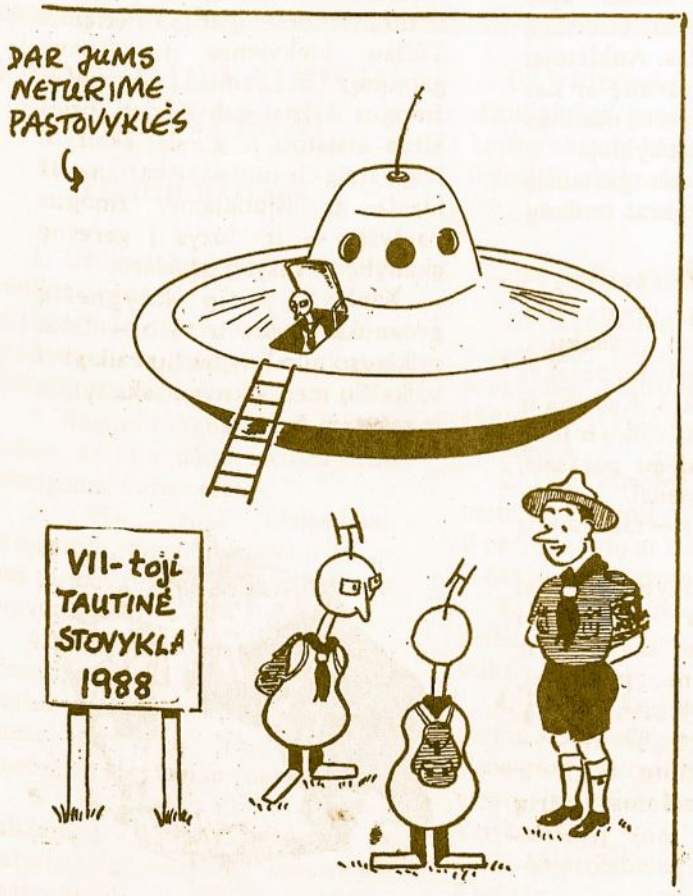

7. Paklausinėsiu apie gerąjį darbelį ir sužinosiu, ar jie atliekami ir kitu laiku, ne tik kalėdinio gerojo darbelio proga.

8. Tarp visų savo skautiškų įsipareigojimų pirmoje vietoje laikysiu savo pareigą rūpintis šiuo vienetu — skautų, skaučių ar prityrusių draugove.

Vilkiukų ir paukštyčių vadovai

1. Savo būrelį ar draugovę išvesiu į gamtą bent du kart per ateinančius šešis mėnesius.

2. Užtikrinsiu, kad kiekvienas vaikas išlaikytų bent tris kurio nors patyrimo laipsnio dalykus prieš metų pabaigą, Kaziuko mugę ar stovyklą.

3. Bent kas antrą sueigą kas nors vilkiukams (ar paukštytėms) papasakos gerą pasaką.

4. Per ateinančius tris mėnesius perskaitysiu vėl vilkiukų ar paukštyčių vadovų knygą, vadovėlį.

KAIP KNYGNEŠIŲ PROANŪKAI SKAITO?

Australijos sostinės Canberros Karo muziejaus lange išdėtas rodinys — šventasis Raštas, beveik kulka pervertas; kišeninė knyga sulaikė šovinį ir išgelbėjo ją su savim turėjusio kareivio gyvybę. Knyga — naudingas daiktas!

Vieni didžiuliai turtingesnės šeimos rūmai buvo pilni kambarių su gražiais baldais. Virš židinio buvo ilga, graži lentynėlė, o ant jos — visa eilė knygų. Kai svečias prieina kurios nors knygos pasižiūrėti, pamato, kad lentynoje tik toks gražus „baldas" — knygų nugarėlės ir kraštai, be jokių puslapių! Knygos — gražus daiktas!

Seniau kai buvo mokama tiesiai vaikščioti nesusikūprinus, ant mergaitės galvos uždėdavo knygą ar dvi. Reikėjo išlaikyti lygsvarą, kad knygos nuo galvos nenukristų — ir taip nugarkaulis ir galva buvo tiesūs kaip kareivio. Kartais vaikai ar suaugę užsilipa ant (tikėkimės — telefono) knygos, kad galėtų pasiekti ką nors aukščiau ant lentynos ar sienos. Gera knyga tinka ir durims sulaikyti, kad neužsidarytų.

Filmuose kartais knygų viduryje išpjauti viduriniai puslapiai ir įdėtas koks ginklas, deimantas ar kitas slepiamas daiktas.

Žinoma, knygos pagrindinis tikslas yra skaitytojui suteikti džiaugsmo, praplatinti akiratį, išmokyti ko nors naujo ir naudingo.

Amerikoje mokyklą lankantis vaikas per dieną skaito apie aštuonias minutes, o televiziją žiūri apie dvi valandas. Auklėtojai pataria tėvams kas savaitę ar kas keletą dienų pridėti po 5 minutes skaitybos, nes mokykloje ir gyvenime šiais laikais geriausia sekasi tiems, kurie gerai ir daug skaito.

Tėvų pavyzdys irgi svarbus — namai pilni knygų, tėvai patys skaito ir vaikams pasakoja, vaikams iš knygų paskaito pasakas bei nuotykių apysakas. Rašomą ir skaitomą žodį skatina vaikų ir tėvų raščiukai, piešinėliai su parašais, įvairūs užrašai ir lapeliai.

„Kas skaito, rašo — tas duonos neprašo!"

Kai tėvai ir mokytojai mielai skaito, rašinėja — vaikai užsikrečia. Ypač kai skaitoma ir rašoma įvairiom progom, nebūtinai nustatytą valandą. Smagu, kai knygos, įvairios — iliustruotos, be piešinių, didelės ir mažos, arba kai rašoma įvairių rūšių rašikliais ir ant įvairaus dydžio, spalvų ir pavidalo popieriaus.

Rašybos ir skaitybos tikslas nėra pakartoti gramatiką, o perduoti savo mintį, jausmą, pergyvenimą. Todėl pirma išklausome, ką kitas sako ar rašo ir atsiliepiame į perduotą žinią. Vėliau klaidos pasitaisys.

Skaitytoją domina įvairiausi klausimai. Todėl tėvai, mokytojai, skaučių vadovės nuolat stengiasi vaikų ir jaunuolių klausti klausimus, ugdyti jų smalsumą žinoti, mokėti, suprasti. Gamtoje ir mieste kyla įvairiausių klausimų — kodėl taip auga, kodėl čia yra, kas labiausiai patinka, į ką panašu. Mokyklos ruošia ekskursijas į muziejus, gamtos draustinius. Skautai užsiima įvairiausiais užsiėmimais sueigose, iškylose ir stovyklose, stengdamiesi tą patį susidomėjimą žmonėmis ir aplinka ugdyti.

Kartais suaugusiam, jaunuoliui ar vaikui reikia garsiai skaityti. Kai surandame asmenį, kuris gerai skaito, visuomet jį ar ją kviečiame. Tačiau kiekvienas turi savo gabumų, ir ramiai pasiruošęs žmogus dažnai gali išdrįsti, prieš kitus atsistoti ir garsiai skaityti. Jeigu staiga ir tuoj pat išbariame už klaidą ar išjuokiame, žmogus varžysis — ir durys į geresnę skaitybą ar rašybą užsidaro.

Kiek ir kaip knygnešių proanūkai skaito ir rašo — labai priklauso nuo knygnešių vaikų bei vaikaičių meilės knygai, skaitytam ir rašytam žodžiui.

9. GRUPĖS SVIEDINUKAI. Ratu, rankos iškeltos. Sviedinukas eina iš rankos į ranką, bet ne ratu, o maždaug kiton pusėn rato. Pagavęs sviedinį, nuleidžia rankas, prieš tai sviedinį mesdamas kitam. Visi turi atsiminti, iš ko sviedinį gavo ir kam metė. Kai visi jau kartą kamuoliuką gavo ir metė, pakartoti dar vieną kartą, kad visi atsimintų sviedinio „taką". Tada leisti vieną sviedinį, po kelių metimų — antrą, trečią ir t. t. Tikslas, kad sviediniai visą laiką būtų ore. Jei nukrenta — pakelia sviedinį ir tęsia žaidimą. Galima ir keletą sviedinių leisti priešinga kryptimi tuo pačiu metu.

10. MIRKSĖJIMAS. Ratu poromis, vienas už kito. Priekinis sėdi ar klūpo, antrasis klūpo užpakalyje. Viduryje rato guli kamuolys. Vienas žaidėjas klūpo priešais tuščią vietą (neturi poros). Pamerkia akį kuriam kitam pirmosios eilės žaidėjui, kuris stengiasi sviedinį pasiekti, o jo pora — sulaikyti, kad nepasiektų. Negalima atsistoti. Jei pirmosios eilės žaidėjas paliečia sviedinį, nueina tapti mirksėjusio pora. Jei nespėja, kol suskaičiuojama iki 10, tiedu žaidėjai apsikeičia ir žaidžiama iš pradžių.

11. ŽMONIŲ SPYRUOKLĖ. Poromis vienas prieš kitą, kūnas tiesiai, delnai ištiesti į priekį. Vienas į kitą „krenta", kad ištiestais delnais sulaikytų ir nenukristų. Tada vienas kitą pastumia delnais, kad vėl atsistotų. Kūnas visada tiesus kaip lenta. Tada žingsnelį atgal, ir vėl pabandyti.

12. ATOMINĖS KRIAUKLĖS. Visi yra geldelės — kriauklės. Vienas žaidėjas yra branduolinis aparatas, kuris sviediniu geldeles „sušaldo". Sušalusią kriauklę gali išgelbėti pora žaidėjų, paėmusių sušaldytą už alkūnių ir sušunkančių „Laisva!" Sušaldytos sustoja vietoje. Atšaldytos kriauklės gali sudaryti keturių grandinėlę ir branduolinį aparatą apsupti ir sustabdyti, nes jos spindulių nebebijo.

13. KAMUOLYS. Rateliai po 10 ar 12, vienas kamuolys. Vienas kitam meta, sakydami vardą ir pasakydami, ką Tautinei stovyklai nori ar žada daryti. Jeigu kito žaidėjo vardo nežinotų, paklausia, koks vardas. Gali būti ir susipažinimo žaidimas — ką šioje stovykloje, suvažiavime, sueigoje ar iškyloje nori ar žada veikti, ko tikisi ar panašiai.

14. DRAUGIŠKUMO MAŠINA. Būreliais po 8, 10 ar 12. Kiekviena grupė sugalvoja „draugiškumo aparatą", pro kurį kviečia kitus pereiti.

VADOVŲ IR VADOVIŲ PASIRYŽIMAI

Tuntininko,-ės

1. Užtikrinsiu, kad kiekviename vadijos posėdyje būtų lavinimo užsiėmimas, parodytas naujas žaidimas ar diskusija kokiu skautišku klausimu.

2. Raginsiu skautininkus lankyti kursus ar kitu būdu lavintis toms pareigoms, kurias eina.

3. Visi tunto užsiėmimai, programos, šventės, mugės ir kt. — bus pirmos rūšies, gerai paruoštos ir pravestos.

4. Stengsiuosi visų pirma rūpintis vienetų reikalais, o antroje vietoje — paties tunto, ir stengsiuosi visus tunto centrinius užsiėmimus ir posėdžius kuo labiau sumažinti.

5. Surasiu kuo daugiau talkininkų skautiškai veiklai ir patyrimo laipsnių bei specialybių instruktorių sąrašą tinkamai papildysiu.

6. Užtikrinsiu, kad kiekvienas skautininkas gautų „Skautų aidą", krašto skautų leidinį, „Skautiją" ir lietuviško laikraščio skautų skyrių (ar to rajono ar vietos kitą leidinį).

Skautų vyčių, vyr. skaučių vadovai

1. Stengsiuosi parūpinti kandidatams tinkamas lavinimosi programas pasiruošti tapti pilnais skautais vyčiais, vyresniomis skautėmis.

2. Jeigu būrelyje mažiau negu 12 narių, stengsiuosi surasti naujų narių iš pačių skautų ar skaučių ir taip pat iš dar neskautavusio jaunimo.

3. Būrelis, įskaitant ir mane, mažiau kalbės ir daugiau darys, veiks.

4. Be visų kitų artimui tarnybos darbų, visas mūsų būrelis atliks dar vieną bendrą tarnybos uždavinį prieš vasarą (ar prieš Kalėdas, ar prieš Velykas).

5. Visas būrelis stengsimės kuo daugiau padėti ir vilkiukų/paukštyčių ir skautų/skaučių vienetų vadovams, ypatingai instruktuodami ir padėdami eiti patyrimo laipsnius bei specialybes.

Skautų ir prityrusių vadovai

1. Koks bebūtų oras ar kitos sąlygos, visada nešiosiu pilną ir tvarkingą uniformą skautų užsiėmimuose.

2. Vadijos posėdžiai vyks kas mėnesį, ir aš pats/pati nekalbėsiu daugiau negu 25% viso posėdžio laiko.

3. Kiekvienas vieneto narys išeis bent tris patyrimo laipsnio dalykus prieš Kalėdas, ar prieš Velykas, ar prieš vasarą.

4. Nuo šiandien iki stovyklos ar iki metų pabaigos visa draugovė išeis bent vienon tikrai vertingon iškylon.

5. Būtinai įvesiu vieną naują žaidimą.

6. Vieną kartą per mėnesį draugovei papasakosiu vieną tikrai gerą pasaką, apysaką, padavimą, legendą ar skautišką pasakojimą.

AUSTRALIŠKI MAZGAI IR KILPOS

Virve lipti kilpa surišama, kaip parodyta. Reikia trijų kilpų. Žemesnioji apie 30 cm (1 pėdą) virš žemės, viršutinioji ties liemenimi, vidutinioji tarpe, ir čia įdedama antra koja. Tada pakelti viršutiniąją kilpą iki liemens, o žemutinę ligi svorį laikančios kojos. Kūną irgi laiko liemens kilpa. Ir taip toliau.

Suktuvas virvei įtempti pagaminamas iš dvišakio su kitu pagaliu stabdžiui.

Naujosios Gvinėjos čiabuviai kilpą (A) naudoja **virvę prie smaigalio** ar nudrožto stiebo prikabinti. Kai mazgas (B) įtempiamas, daug tvirčiau laiko negu piemenų mazgas, pritvirtindamas **virvę prie lazdos,** pagalio ar stiebo. Mazgas (C) naudojamas **prie stiebo viršūnės** pritaisyti keturias kilpas, nuo kurių galima stiebą laikančias virves įtempti. Sudėti kilpas, kaip parodyta. Tada kilpą C ištraukti po kilpa B ir virš kilpos A. D kilpa traukiama virš kilpos E ir po F kilpa. G ištraukiama tiesiai viršun, o ketvirtajai kilpai reikia virvės galus supinti.

Virvę prie medžio ar stulpo pririšti galima ir **dviguba aštuoniuke** — pirma laisvai surišama viena, paliekant ilgą galą, kuriuo medis apjuosiamas. Tada virvės galą įverti į viengubą aštuoniukę, kaip keturiuose piešinėliuose parodyta.

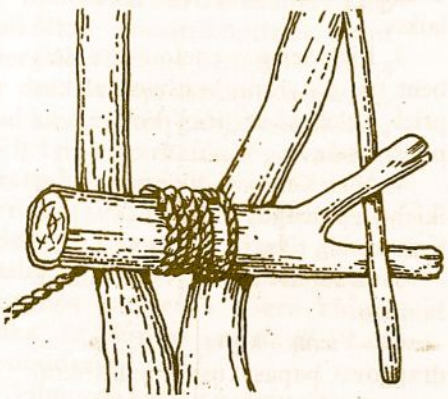

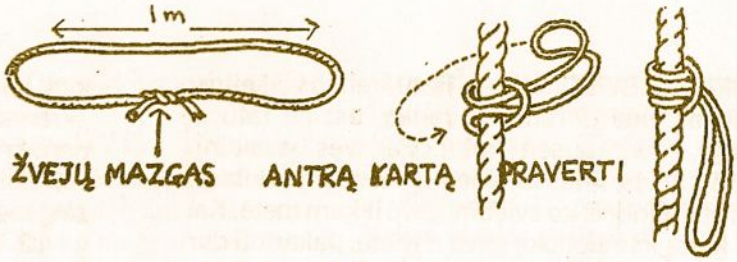

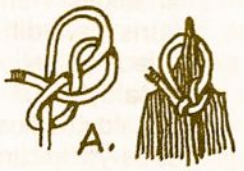

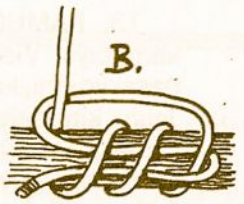

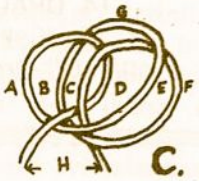

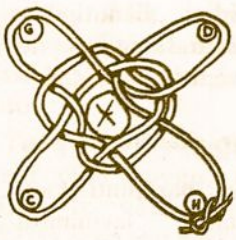

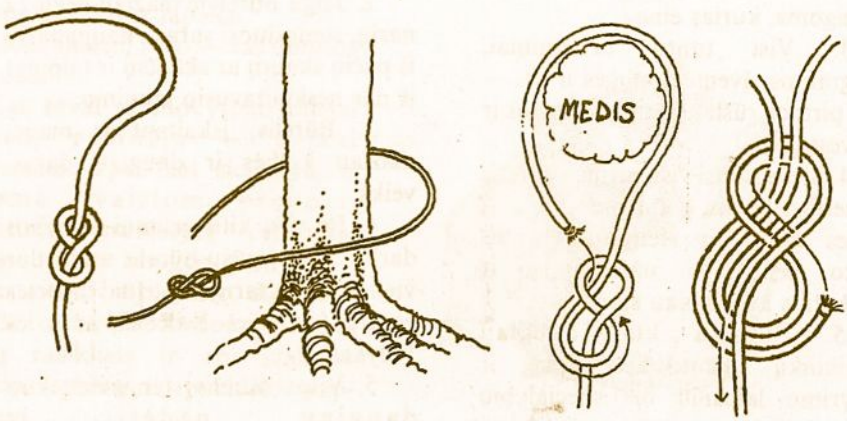

INKLAI KITAIP

IR IŠDŽIŪVUSIO BEI IŠSKAPTUOTO **ARBŪZO ŽIEVĖ** TINKA KARALIUKUI ĮSIKURTI!

MEDŽIO PLIAUŠKA TINKA INKILUI GENIAMS AR KITIEMS MAŽIEMS SPARNUOČIAMS. *Galas išskaptuojamas, išgręžiama įėjimo anga ir 3/8" skylė pakopėlei įtvirtinti.* STOGAS ir UŽGALIS = ½" FANERA (exterior plywood)

INKILAS IŠ MEDŽIO LUOBO ARBA PŪZRU,

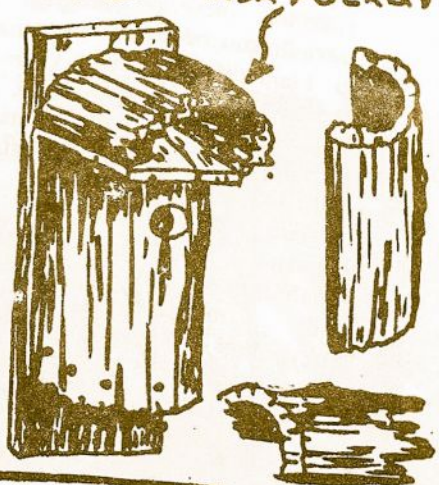

RAUDONGURKLĖ (ROBIN) LIZDĄ KRAUNA **ATVIROJE VIETOJE**, TAI IR JOS INKILAS TURI BŪTI ATVIRAS.

MUSINUKĖ (FLYCATCHER) TAIP PAT MĖGSTA LIZDĄ KRAUTIS ATVIROJE VIETOJE, BET PRIE PASTATO, NAMO AR PANAŠIAI.

LAIKO ŽODŽIAI

Dailės premija sesei Adai

1987 m. Dailės premija paskirta dailininkei Adai Korsakaitei-Sutkuvienei, kuri savo kūriniais dailėje labai sėkmingai reiškiasi jau daugel metų. Ji dalyvauja meno parodose su grafikos, keramikos, mozaikos ir tapybos kūriniais; žymesni darbai — Kryžiaus keliai (terakota), šv. Tomas Moras (mozaika). Marijonų koplyčia Chicagoje puošta jos mozaikos darbais, JAV Kongreso biblioteka yra įsigijusi jos grafikos kūrinį — Mano karalystė ne šio pasaulio.

Smagu prisiminti, kad ir „Skautų Aidas" buvo keliomis progomis pasipuošęs grakščiais sesės dailininkės pieštais viršeliais.

Premija sesei Adai bus įteikta LB Kultūros tarybos šventėje Los Angeles mieste gegužės 15 d.

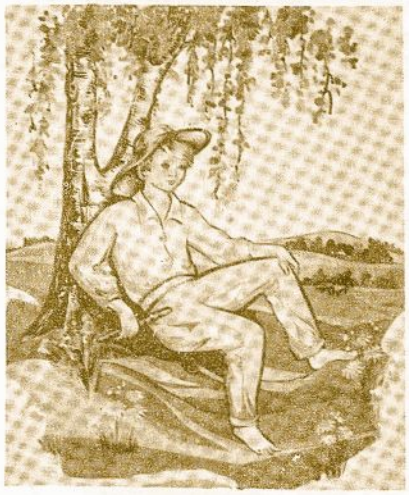

Sesės Ados piešinys "Skautų Aido" viršeliui 1972 m.

VADEIVA, RIKIS ARĮGALIOTINIS?

Ilgai tektų galvoti, ar sutikčiau su praėjusių LSS vadovybės rinkimų dalyviais, siūlusiais keisti tariamai labai nevykusį vadeivos ir vadeivės vardą, kuris turįs menkinamąją reikšmę. Net nuostabu: pusę šimto metų šis žodis buvo tinkamas, bet kai per paskutiniuosius korespondencinius sąskrydžius išsisėmėm, sumažėjo energija dalintis svarbesniais LSS rūpesčiais, tai pradėjome kibti ir prie smulkmenų, jų tarpe ir prie vadeivos titulo. Kadangi vienas siūlytojų ir kita proga yra varęs tą „kažkada kažkieno" pasiūlytą terminą iš skautiškos rikiuotės, tiktų prisiminti, kada vadeiva mūsuose atsirado.

Iš savo skautiškos praeities prisimename: kai 1936 m. LSS buvo perskirta į dvi šakas, tai Brolijos vadu anuomet tapo plk. J. Šarauskas, o vadeiva (!) — K. Palčiauskas; vadeiva, numanu, reiškė pavaduotoją. Atitinkamai pasivadino ir sesės: Seserijos vadė — Ks. Žilinskienė, o vadeiva (ne vadeivė!) — s. E. Rudienė. Žodynų anuomet tikriausiai nesklaidyta, nei lituanistai neieškojo priekabių, — vadeiva buvo puikiai skambantis žodis; su juo susigyvenome, išeivijoje (įsivedę ir vadeivės žodį) pritaikėme kitoms pareigoms, o mūsų visai nepersekiojo menkystės ar pažeminimo kompleksas.

Džiaugiamės ir kitais gerais skautiškos terminologijos žodžiais, nors kartais jie ir atrodo nelogiškos darybos, pvz. gintarė ar paukštytė, (išvesti ir vyr. giminės gintaro ir paukščio), giliukai (iš moteriškos gilės). Šių žodžių nepripažįsta turbūt joks lietuviškas žodynas, o vienok mes juos su skautiška meile vartojame. Nei budžio nerasime kiekviename žodyne, bet ar tai neskambus žodis?! Didysis lietuvininkas Vydūnas 1926 m. buvo pasiūlęs skautams vadintis budžiais (budėti, budžiu!), o Klaipėdos jūr. skautai šį vardą įgyvendino. Tačiau skubu pridėti, jog LSS gal gerai padarė, to žodžio nepriėmusi visos Sąjungos mastu: juk sesės tokiu atveju būtų vadinamos budėmis, o budė tai toks šungrybis! (Yra dar ir kita reikšmė). Vėl kalbininkai būtų mus niokoję.

O gal ir nebartų, kaip nebara dėl žodžio didvyrė, nors iš tikrųjų — kokia ji ten didelė vyrė?

* * *

Bet grįžkime prie siūlomų vadeivos pakaitalų. Jį pakeitę rajon vadu, vadeivę tituluosime vade. Tai jau įsisenėjęs žodis, bet kliaučių ieškodamas, noriu išreikšti autoritetingą žemaitišką žodį: mano tėviškės kaime vade vadindavo virvagalį prie arklio apinasrio, kai gyvulį vesdavome ar rišdavome prie tvoros. Telieka tas tarp mūsų, nes jei koks neskautas tą viešai išgirs, įvyks kaip ir su vadeiva: smuks tokios virvavadės autoritetas!

Gimnazisto dienas leisdamas Klaipėdos krašte, pirmą kartą išgirdau rikio vardą, taip pat siūlomą pakaitalu vadeivai. Deja, tai nebuvo senovės lietuvių karių vado sinonimas, kaip tarta praėjusių rinkimų metu. Džiaugtųsi šiuo pavadinimu broliai šachmatininkai, gi klaipėdiškiai rikiais vadindavo tvoros mietus („štakietus"); sesė vadeivė, tapusi rike, būtų ne kas kita, kaip pjūties metu ražienose sustatytų pėdų krūva (guba).

Tuo pačiu laikmečiu prie Nemuno prigludusiuose Smalininkuose pirmą kartą išgirdau žodį „vimpelis", o 1977 m. lankydamas Klaipėdą iš ben-

draklasio patyriau, kad anos vėliavėlės perkrikštytos vimpelais. Dabar mūsų jūr. skautų yra vartojama dar kita forma — vimpilas! Ar ir pastarąjį turėtume „atkeisti" į Klaipėdoje vartojamą ar olandiškąjį vimpelį?

* * *

Šias mėgėjiškas žemaičio nelituanisto svarstybas norėčiau užsklęsti su tokia mintimi: gal mūsų vartojamas žodis vimpilas ir nėra nukaltas pagal kalbininkų taisykles, nežinau nei gintarės atsiradimo istorijos, dabar keliame vadeivos vardo menkinančią reikšmę, — ar žodyje yra esmė? Visa tai juk tradicija, kaip ir mūsų uniformų ženklai, laužų apeigos ir daug kas kita lietuviškame skautavime. Nežinau, ar turėtume pabūgti vieno kito pašaliečių pasišaipymo. Pamenu: rodyta į mus pirštais, kai lakstėme trumpikėmis paskui vilkiukus; esame gavę bartį, kad drįsome su perdėtu entuziazmu traukti tariamai netinkamas, iš užsienio atvežtas „jū-chaidy, jū-chaida" stiliaus dainas... Pergyvenome anas ir panašias „audras sriubos šaukšte": nei mūsų lietuviškumas sumažėjo, nei LSS prestižas smuko... Tikiu, kad ir 50 (plius) metų sulaukęs vadeivos vardas frontą atlaikys.

brolis Zū

KAZIUKAS SKAUTININKIŲ DRAUGOVĖJE

ASS vadijos pirm. pavad. ps. fil. A. Likanderienė rodo mums didžiulę Kaziuko širdelę. Kasmet Kaziuko mugėje Chicagoje ASS nariai apdovanoja tomis ypatingomis širdelėmis svarbiuosius mugės svečius: „Kaziuko širdį" gaudavo Lietuvos Generalinis konsulas dr. P. Daužvardis, vėliau — Sesė Konsulė, dabar — Garbės konsulas A. Kleiza ir skautų vyresnieji vadovai.

Šie gardūs, vardais išrašyti medauninkai yra fil. Sofijos Statkienės dovana kasmetinei skautų mugei Chicagoje nuo 1959 metų. Neprisimenu datos, bet gal apie 1961-muosius metus Chicago Tribune dienraštyje buvo skirtas visas puslapis (s. Daužvardienės rūpesčių) nuotraukoms ir aprašymui. apie Kaziuko turgų. Susižavėjusius reporterius lydėjo Aušros Vartų tunto vyresnės skautės, o šių sesių paaiškinimą apie mugę vienas reporterių pateikė ir savo straipsnyje: „Mes lietuvaitės švenčiame dvi širdžių dienas — Valentino ir Kaziuko".

A.N.

Chicagos skautininkes aplankė Vidurio rajono vadeivė. Iš kairės: s. H. Molienė, I. Vaitkienė ir vadeivė s. I. Lileikienė.

Lietuvos Garbės konsulas lanko Chicagos skautininkių d-vės kavinę Kaziuko mugėje. Iš kairės: v. s. fil. D. Eidukienė, v. s. J. Vaišnys, SJ, I. Kerelienė, S. Andrijonienė, A. Kleizienė, konsulas V. Kleiza ir skautininkių d-kė s. A. Palukaitienė. Visos nuotraukos A. Namikienės

PASAULIO SKAUTŲ RATE

AKIMIRKOS IŠ PASAULINĖS STOVYKLOS

Praėjusio gruodžio 15-19 dienomis praleidau nemažai laiko Sydnejaus tarptaut. aerodrome, sutikdamas VI PLJ kongreso dalyvius. Tomis dienomis aerodromas buvo pilnas ir uniformuotų skautų, atvykusių iš užjūrių į XVI-tą Pasaulio Skautų Jamboree, prasidėjusią gruodžio 31 d. Kažkas apskaičiavo, kad džiamborei perkelti kitur reikėtų panaudoti 33 didžiulius Jumbo lėktuvus.

Iškilmingas džiamborės atidarymas įvyko senųjų metų vakare. Įdomią laužo programą padėjo vesti. . . žinomas artistas Rolf Harris. Po laužo sekė įspūdingos atidarymo ceremonijos. Raketoms blykčiojant padangėje, apie 15 tūkst. skautų ir skaučių bei keli tūkstančiai svečių didžiojoje aikštėje sutiko Naujuosius 1988 Metus. Pirmajai naujų metų minutei užsibaigus, Australijos skautų Šefas Sir Ninian Stephen oficialiai atidarė stovyklą.

Australija pradėjo švęsti savo 200 metų sukaktį.

* * *

Plačiau ir nuosekliau džiamborėją apžiūrėjau su Sydnejaus skautininkais B. Žaliu, J. Zinkum, V. Gaidžioniu, A. Jakštu ir Romu Pakalniu, svečiu iš Amerikos. Taip pat šią didelę džiamborėją aplankė v. s. fil. Eugenijus Vilkas su žmona v. s. Irena ir bendrakeleiviais p. Koriais (visi iš Los Angeles). Brolį Vilką sausio 2 d. globojo Tarptautinė Senųjų skautų ir skaučių draugija — International Fellowship of Former Scouts and Guides. Brolis Vilkas yra tos draugijos Kalifornijoje pirmininkas; tuo pačiu jau ilgesnį laiką atstovauja lietuviams. International Fellowship palapinėje jis iškabino didelę diagramą, kurioje buvo įvardinti to skyriaus nariai ir atstovaujamų kraštų vėliavos, jų tarpe ir mūsų trispalvė! Be to, prie svečių registracijos stalo gulėjo pluoštas knygučių anglų kalba — „Lithuanian Scouting", „Lithuania" ir „600 Years Christianity in Lithuania"; jas pristatė skautininkai E. Vilkas ir B. Barkus. Tai buvo gera proga supažindinti kitus su Lietuva ir mūsų skautija.

* * *

Susipažinęs su Vėliavų alėja, priėjau turgavietę. Čia Jamboree širdis — administracija, vadovybė, taip pat didelis jomarkas. Prefabrikatų pastatuose, barakuose, senuose geležinkelio vagonuose bei didelėse palapinėse ir pačioje aikštėje virė gyvenimas nuo ryto iki vėlyvo vakaro. Čia įsikūrė 4 bankai, paštas, įvairios paskirties krautuvės. Taip pat skautiškų lipinukų ir ženklų, pašto ženklų apie skautiją palapinės, stovyklos laikraščio redakcija. . . Pakraštyje aikštės didžiulis pastatas — skautiškos aprangos, reikmenų, Jamboree ir australiškų suvenyrų krautuvė. Toji buvo ypač populiari: prie kiekvieno lango stovėjo ilgos eilės nusipirkti išstatytų prekių. Brolis Romas Pakalnis „prakeikė" savo krašto (Amerikos) skautus

16-toje džiamborėje (iš kair.): skautininkai J. Zinkus, Br. Žalys, Clevelando vadovas W. Garrikson, B. Barkus ir V. Gaidžionis.

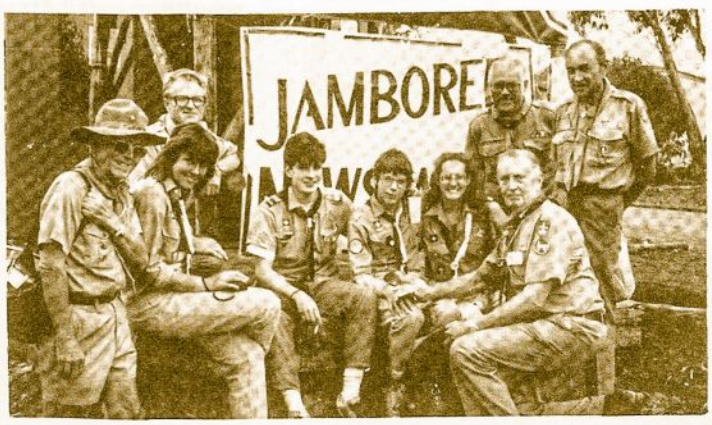

Prie laikraščio redakcijos pozuojame su šveicarų sesėmis. Iš kairės: A. Jakštas, J. Zinkus, Br. Žalys, V. Gaidžionis, klūpo B. Barkus.

WORLD JAMBOREE MONDIAL

biznierius. Mat, vienas amerikonas jau pirmą dieną nupirko už 3500 dolerių Jamboree marškinukų, švarkelių, skrybėlių ir ženklų! Taigi aišku, kodėl brolis Romas pasipiktino: jam neliko to, ko jis norėjo!

* * *

Aplankiau ir religinių papročių centrą, kur įvairių tikybų kapelionai rūpinosi savo "avelių" gerbūviu. Tik musulmonai (o jų buvo nemažai) savo maldos „namus" įsirengė nuošaliau.

Užsieniečiai skautai turėjo progos pačioje stovykloje pamatyti, kaip Australijoje šuo gano ir prižiūri avis, kaip avys kerpamos, kaip kapojami rąstai. Šalia turgaus — sodyba Australiana: 18-to šimtmečio kareiviai saugojo kalinius, trobelėje gyvena pirmieji ateiviai, aukso kasykla. . .

Stovykloje tvarką palaikė skautai vyčiai, bet budėjo ir NSW valstijos policija, tik ji buvo skautų-skaučių uniformose, bet su oficialiais policijos ženklais. Šalia turgavietės stovėjo gaisrininkų mašinos, prie kurių budėjo Wollondilly Shire Bushfire brigada; visi jie savanoriai ir daugumoje skautai vyčiai.

* * *

Beje, vos nepamiršau paminėti vienos svarbios užeigos stovykloje. Turgavietės pašonėje, prie išdžiūvusio upelio, tarp eukaliptų stovėjo du „užmaskuoti" vagonai. Tai vyresnio amžiaus ir stovyklos pareigūnų mėgiama užbėga po sunkių dienos darbų atsipūsti — Gum Tree Inn ir Billabong Club. Čia pavakare jie galėjo atsigauti kavute, alučiu ar tauresniais gėrimais ir malonioje draugystėje apšnekėti nuveiktus darbus, gandus gandelius. . . (man jau paaiškėjo, kodėl stovykloje „reikėjo" policijos!)

v. s. Balys Barkus

KAIP VADINASI ŠIOS GĖLYTĖS?

ATSAKYMAI:
A - lelija, (lily), B - našlaitė (pansy), C - [illegible] valija (lily of the valley), D - [illegible] cizas (narcissu), E - Julpė (tulip), F - rugiagėlė (bachelors button), G - ąguona (ppy), H - dobilas (clover)

LIETUVOS NACIONALINĖ [illegible] BIBLIOTEKA

OFICIALIOS LSS ŽINIOS

PATVIRTINTI LSS PAREIGŪNAI

LSS Tarybos pirmininkas v. s. fil. Petras Molis skelbia, kad LSS Pirmijos nariais patvirtinti: v. s. Irena Kerelienė — Pirmijos vicepirmininkė, j. v. s. Gen. Treinienė — sekretorė, v. s. fil. Kost. Nenortas — iždininkas, v. s. Kaz. Matonis — narys. Pirmijos nariai iš pareigos: v. s. kun. Jonas Pakalniškis — R. kat. Dvasios vadovas, kun. Povilas Dilys — Evang. Dvasios vadovas, v. s. Ged. Deveikis — Brolijos VS, v. s. t. n. Stefa Gedgaudienė — Seserijos VS ir v. s. fil. Danutė Eidukienė — ASS Vadijos pirmininkė.

Pirmininko aplinkraštis taip pat skelbia, kad Pirmijos Tiekimo skyriui vadovauti lieka ilgametis vedėjas v. s. Pr. Pakalniškis, o Nuostatų-Statuto komisijos p-ku sutiko likti v. s. Sig. Miknaitis. Pirmijos leidinio SKAUTIJA koordinatore lieka s. Dalia Gotceitienė, skautų skyriaus atstove prie PASAULIO LIETUVIO — v. s. Alė Namikienė.

LS Fondo valdyba 1988-91 metų kadencijai patvirtinta šios sudėties: Čes. Kiliulis, Jurgis Gimbutas, Jul. Špakevičius ir Kost. Nenortas.

Tarybos p-kas taipogi nuoširdžiai dėkoja fil. Val. Varnui (1987 m. LSS Vadovybės Rinkimų prez. pirmininkui) už vestą rinkimų eigą bei korespondencinį posėdį, rinkusį LSS institucijų pirmininkus. Šia proga informuojama, kad (pagal filisterio V. Varno apyskaitą) praėjusių rinkimų išlaidų būta 2033 dol.

Kaip pamename, brolis Valentinas vadovavo ir 1978 m. rinkimams, anuomet vadintiems Koresp. Suvažiavimu.

TS VADOVYBĖ

Viršininkas — v. s. fil. Petras Molis

Viršininko pavaduotojai — v. s. Irena Kerelienė ir v. s. fil. Kazys Matonis

Iždininkas-Registracija — s. Vytautas Staškus

Sekretorė — j. v. s. Genovaitė Treinienė

LSS Katalikų dvasios vadovas — v. s. kun. Jonas Pakalniškis

LSS Evangelikų dvasios vadovas — kun. Povilas Dilys

Seserijos rajono viršininkė — v. s. tn. Stefa Gedgaudienė

Brolijos rajono viršininkas — v. s. Gediminas Deveikis

ASS rajono viršininkė — v. s. fil. Danutė Eidukienė

Komendantas — v. s. fil. Romas Jakubauskas

Vandens vadovė — j. ps. Violeta Paulienė

T..S. laikraštėlio redaktorius — v. s. Česlovas Senkevičius

Ryšininkas su vietos amerikiečiais skautais — s. Gintaras Taoras

Reprezentacija — kitų tautybių skautai — v. s. Česlovas Kiliulis

Reprezentacija ir garbės sargčiai — v. s. fil. Lilė Milukienė

Pirmoji pagalba — s. Julija Taorienė

Paštas — v. s. Stasys Ilgūnas.

Fotografas — s. J. Tamulaitis

Filmuotojas — fil. Gerimantas Penikas.

TAUTINEI STOVYKLAI ARTĖJANT

Septintoje Tautinėje stovykloje, kuri vyks š. m. rugpjūčio 14-24 dienomis, bus stovyklaujama rajonais: Vadovybės rajonas bei Brolijos, Seserijos ir ASS rajonai su savo pastovyklėmis. Šios TS pagrindinė mintis — LIETUVA; sesių rajonas pasivadino MANO LIETUVA, Brolijos rajonas — KUNIGAIKŠČIŲ ŠALIS ir ASS rajonas — LAISVĖ. TS leidinėlį ruošia v. s. A. Namikienė, stovyklos ženklo projektas fil. J. Špakevičiaus.

TS mokestis nustatytas 165 dol. Registracijos mokestis — 40 dol. sumokamas iki birž. 1 dienos (įskaitomas į stov. mokestį); 155 dol. asmenims, jei stovyklaus daugiau nei vienas iš šeimos. Smulkesnę registracijos tvarką skelbs vienetų vadovai,-ės vietovėse.

TS draudimas bus tik „Liability", nustatytas amerikiečių stovyklavietės vadovybės, todėl stovyklautojai privalo atsivežti savo šeimos draudimo nr. Kitų kraštų stovyklautojai privalo išsiimti Amerikos bendrovių draudimus arba pasitikrinti, kaip jų krašto draudimas galioja Amerikoje.

Oficialus TS adresas: Seven Ranges Scout Reservation Kensington, OH 44427.

ANGLIJA RUOŠIASI Į T. S.

Pirmosios kregždės stovyklos link — Europos rajono vadeivė sesė Vida Gasperienė, kartu su broliu Vincent O'Brien, lydimi p. Gaspero, atsiveža devynias seses ir tris brolius! Sveikinam juos besiruošiančius ir laukiame! Paslapčiukais tikime, kad gal dar ir daugiau kas nors prisidės.

MŪSŲ DIDŽIOJI ŠEIMA

Blynų puota

Tradicija virtusias blynų puotas ruošia Clevelando Pilėnų tunto skautų tėvų komitetas. Ir šiemet, nors pasitaikiūs vasario 13 d. šaltam orui — svečių sulaukta mažiau negu buvo užsisakiusių. Bet šiltuose Lietuvių namuose visi rado šiltą atmosferą.

Programą vedė ps. A. Miškinis pakviesdamas Pilėnų tunto skautų tėvų pirm. s. fil. dr. Giedrę Matienę. Ikuri pasveikino atsilankiusius svečius į Užgavėnių blynų balių. Pilėnų tunto tuntininkas s. R. Belzinskas padėkojo svečiams už atsilankymą į balių ir užtikrino, kad visi Pilėnų tunto skautai šiemet stovyklaus 7-oje Tautinėje stovykloje.

Programoje- vieno veiksmo vaizdelis „Slaptoji kalba", parašytas v. s. P. Karaliaus, kurį vaizdžiai suvaidino skautai. Vaizdelį režisavo skautas vytis R. Apanavičius. Po maldos — vakarienė: skautai aptarnavo stalus garuojančiais maisto dubenimis ir kvepiančiais blynais. Geru maistu ir muzikos šokiais visi užsigavėjo iki Velykų!

Baliuje buvo ir turtinga loterija, kuri papildė gražias pajamas. V. s. N. Kersnauskaitės pagaminta ir išdekoruota graži lėkštė (ji visad nepamiršta Pilėnų) ir padovanota loterijai — ją laimėjo p. Jucaitis.

Pilėnų tunto skautai labai dėkingi visiems, kurie atsilankė į balių, kurie dovanas davė loterijai. O labiausiai komitetui, kuris daug pasidarbavo. Tai s. fil. dr. G. Matienė, s. M. Puškorienė, B. Taraškienė, J. Biliūnas ir dar daug gerų širdžių.

Ačiū visiems!

v. s. Vl. Racevičius

Sesę Irmą Perednytę (kairėje), davusią įžodį, sveikina Neringos tuntininkė ps. J. Taorienė ps. I. Civinskienė ir Irmos tėvelis Algirdas.

Dalis Neringos tunto (Clevelande) sesių Mąstymo dienos proga.

Clevelando GRANDINĖLĖ ruošiasi aštuntai Tautinių Šokių šventei Kanadoje. Dauguma šokėjų — buvę ar tebeskautaują broliai ir sesės.

Pilėnų tunto skautų tuntininkas s. R. Belzinskas.

s. fil. Giedrė Matienė sveikina svečius atsilankiusius į skautų Užgavėnių blynų balių.

Veronika Taraškaitė loterijoj laimėjo žvakidę — pagamintą Pilėnų tunto skautn. Žvakidę įteikia ps. A. Miškinis.

šoka: Veronika Taraškaitė ir. . .

Jie suvaidino Pr. Karaliaus parašytą vieno veiksmo vaizdelį "Slaptoji kalba": R. Biliūnas, A. Bublytė, I. Muliolis, A. Dunduras, T. Gelažius, L. Biliūnas ir K. Stungrys.

Svečiai stebi skautų pasirodymą per Užgavėnių blynų balių.

Ilgus metus Pilėnų tuntui talkininkauja ruošdami balius ir pokilius s. M. Puškorienė ir Biliūnas.

ps. A. Miškinis įteikia loterijoj laimėtą lėkštę p. Jucaičiui. Lėkštę išdekoravo v. s. N. Kersnauskaitė ir padovanojo skautams.

Pilėnų tunto tuntininkas ir K. Perednienė darbojasi virtuvėje.

Visos 19-20 psl. nuotraukos V. Bacevičiaus

LEMONT, IL

Naujieji vilkiukai Lemonte, IL, su savo vadovais ir Lituanicos tuntininku Garbonkum (3-čias iš kair.). — J. Tamulaičio nuotr.

Lemonto būsimos paukštytės stebi vilkiukų-paukštyčių sueigą vasario 20 d.

Nerijos tunto sesės (Chicagoje) rikiuojasi Klaipėdos dienos sueigai.

J. Tamulaičio nuotr.

Nelaukiant nieko kito, spinduliuokite entuziazmu Tautinei Stovyklai, kad jaunosios sesės pajustų ne tik jos svarbą, bet ir pačios Skautybės esmę visame kame. Mūsų pačių atsinešimas bus pagrindinis elementas Sukaktuvinės Stovyklos nuotaikai, svarbai ir pasisekimui. Sukaupkime visos savo jėgas, kad tą dešimtį dienų ten būtų mūsų namai taip, kaip mes norėtume juos turėti ir kitiems parodyti.

sesė Stefa

CHICAGO

Kernavės tunto Chicagoje 1987 m. kūčių prisiminimai: Ne tik „Šventoji Šeimynėlė" Juozapas (R. Žukauskaitė), Marija (L. von Braun), bet ir trys išminčiai buvo lietuviai (iš kairės) — palaim. ark. J. Matulaitis (Gaižiūnas), karalius Mindaugas (M. Harris) ir šv. Kazimieras (D. Genčiūtė). Y. Lass nuotr.

Su vaidinimu, su meškiuku Rudnosiuku, ir su angeliukais KERNAVĖS paukštytės pasitiko 1987 m. Kalėdas Chicagoje. Y. Lass nuotr.

Kernavė.

APIE DVI BROLIJOS PASTOVYKLES

VII-osios . TS „Kunigaikščių šalis" (Brolijos stovykla) jau pasiskirstė šakų pastovyklėmis ir sparčiai ruošiasi sukaktuvinėms dienoms Septynių Kalnų stovyklavietėje.

Prityr. skautų pastovyklės viršininkas bus s. Donatas Ramanauskas, sumanus vienetų vadovas, kursų instruktorius, trejų „skautiškų susitiktuvių" pravedėjas, šiuo metu gyvenąs Chicagoje.

s. Donatas Ramanauskas

Prityrusių skautų pastovyklės programa bus pravesta „saugokime mūsų gamtą" tema. Skautai bus mokomi, kaip stovyklauti kuo mažiau užteršiant gamtą, kaip pastatyti lengvus kilnojamus įrengimus, ar užkurti lauželį be paliekančios žymės. Jie bus mokomi miškininkystės ir konservacijos, nes ir Tautinės stovyklos vietoje „Seven Ranges" BSA stovykloje viena dalis yra naudojama medžių ūkiui.

Kita svarbi programos dalis bus orientacija: kaip keliauti miškuose ir laukuose, kaip rasti nurodytą vietą ar paslėptą daiktą miške, naudojant kompasą ir žemėlapį. Planuojama pravesti bent vieną iškylą su gamtos fotografijos ir orientacijos mokymu.

* * *

S. Remigijus Belzinskas, patyręs skautiškų stovyklų pravedėjas, vadovaus skautų pastovyklei. Jo priežiūroje skautams bus tikrai įdomu ir malonu stovyklauti.

Remigijus jau suplanavęs pastovyklės programą ir pakvietęs vadovus. Pastovyklės vadija sudaryta iš pajėgiausių ir patyrusių vadovų. Buvo stengiamasi, kad vadovai būtų pakviesti iš kiekvieno JAV ir Kanados rajono.

Ypatingas dėmesys bus kreipiamas į specialybes ir patyrimo laipsnių programų dalis, pritaikomas stovyklų užsiėmimams.

Sporto srityje bus skiriama daug laiko maudytis, plaukti laiveliais, šaudyti į taikinius 22 kalibro šautuvu ir t. t. Numatyta kelionė į „Canton Football Hall of Fame".

Numatyta vienos dienos iškyla stovyklos apylinkėje.

Skautai turės progą atlikti gerąjį darbelį stovyklavietei, pvz. laužaviečių sutvarkymas, medelių sodinimas ir panašiai.

Stovykloje bus atliekami įvairūs rankdarbiai, kuriuos praves pastovyklės vadija.

S. M. inf.

SKAUTININKAS K. R. JURGĖLA IŠĖJO NAMO

Š. m. vasario 29 d. žemiškąją kelionę baigė dr. Kostas R. Jurgėla — advokatas, istorikas, buvęs Lietuvos konsulato sekretorius bei vadovavęs ALTos informacijos centrui N. Y., 24 metus vedęs „Amerikos Balso" lietuvių skyrių.

Mes skautai prisimename, kad brolis Kostas taip pat buvo liet. kariuomenės savanoris, dalyvavo Klaipėdos atvadavime ir buvo vienas lietuviškosios skautybės pirmūnų.

Jūrų kapitonas ir js. L. Labanauskas taip prisimena iškeliavusį brolį:

„Jaunieji broliai Kostas ir Julius buvo skiltininkai Petro vadovaujamame tunte Vilniuje 1918-20 m. Kostas Kaune atgaivino Rimgaudo d-vę ir jai vadovavo 1921-22. Buvo Kauno tunto adjutantu, laikinojo Vyr. Skautų štabo adjutantu, įsteigė ir redagavo skautų organą „Skautą" (1922), prie kurio leidimo pridėjo nemaža savo pinigo. Už darbštumą, kūrybingumą ir nuopelnus pirmasis skautų Šefas dr. J. Alekna per 1922 m. šv. Jurgio šventę vyr. skiltininką Kostą išsyk pakėlė į skautininko laipsnį. Kostas faktiškai suorganizavo ir pirmąjį skautų,-čių vadovų suvažiavimą 1922 birželio mėn.

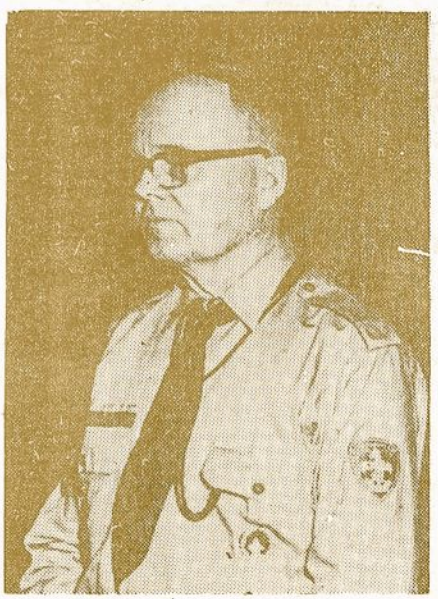

v. s. Leonardas Eimantas. Brolio Leonardo nekrologą skaitėme SA kovo numeryje.

1923 m. įsteigė ir redagavo „Vandens skautą", be to Kostas surengė pirmąją liet. jūrų skautų išvyką į užsienį — į Rygą, 1924 — pirmąjį liet. skautų plaukimą, ankstybų Velykų laiku dviem valtimis Nemunu iš Kauno į Klaipėdą, kur įsteigė jūrų skautus. Man teko garbė dalyvauti išvykoje ir plaukime, kur buvau Ruonių valties vadas, Kostas vadovavo Gulbei".

ALp(LKA)3083
1988, Nr.4

DRAUGAS
MR K BRADUNAS
4545 W 63RD ST
CHICAGO, IL 60629

SKAUTU AIDAS
4613 W. 106 Pl.
Oak Lawn, IL 60453

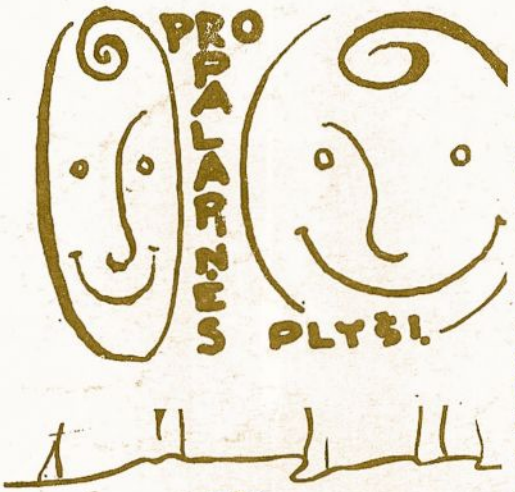

Skaičiau dar sausio mėnesį DRAUGE, kad „Dešimties dienų Tautinė stovykla įvyks rugpiūčio 14-24 dienomis", o mano paukštytė dukra suskaičiavo, kad stovykla truks 11 dienų. Kieno tiesa?

Torontiškis žurnalas MOTERIS savo „Atsiųsta paminėti" skyrelyje vis dar skelbia, kad „Sk. Aidą" tebeadministruoja sesė Jonikienė. Ar Kanados paštas jau taip sumenko, kad su mūsų žurnalo pristatymu vėluojasi net 2 metus?

Tautinės stovyklos metų proga atsiverčiau LIETUVIŠKĄJĄ SKAUTIJĄ ir ten pasiskaičiau apie Pirmąją Tautinę. Vienoje vietoje taip rašoma: „VI.31 skautai keltu persikėlė per Nemuną ir dainuodami nužygiavo į Kauną. . ."

Perskaičiau ir nustebau: nežinojau, kad 1928 m. birželis turėjo 31 dieną. O gal ir pridėta ekstra diena, kad pirmoji Tautinė būtų ilgesnė?

s. v. G. S.,
Paila.

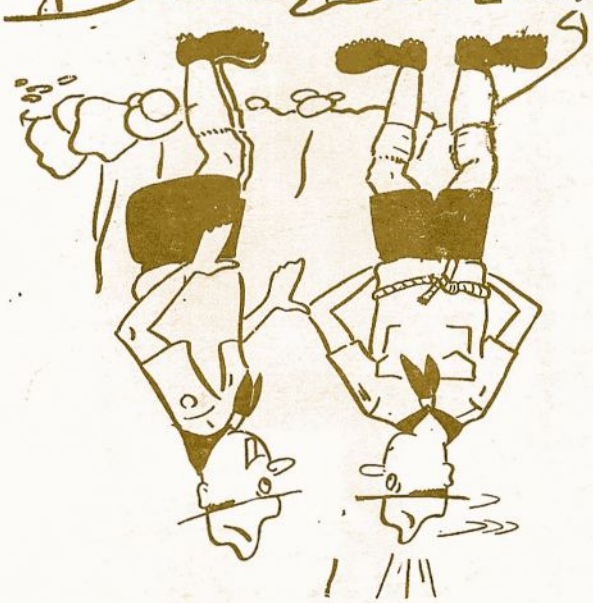

Brolis iš Sydnejaus sutiktam broliui melburniškiui 6-me PLJ kongrese, Canberroje:

— Nesuprantu, kodėl brolis Saulaitis per visą kongresą mums kartojo, kad mes vaikštome aukštyn kojom?!

90 741 19